

*Imam al-Nawawis
fjrtio hadither*

الأربعون النووية
للإمام النووي

sammanställda av
Sheikh al-Islam Muhy al-Din
Yahya ibn Sharaf-al-Din al-Nawawi

Översättning och kommentar:
B. Muhammad-Klingmann

Kultursällskapet Damas 2007

Titel: Imam al-Nawawis fyrtio hadither
Författare: Imam al-Nawawi
Översättning och Kommentar: B. Muhammad-Klingmann
Utgivare: Kultursällskapet Damas 2007
Copyright: Kultursällskapet Damas

ISBN

Tack

Innehåll

Tack	3
Innehåll	4
Förord	5
Om Imam al-Nawawi	6
Imam al-Nawawi's förord	10
Fyrtio hadither	12
Biografiska noter över hadithberättare	99
Referenser	100

Förord

I Allah's Namn, den Barmhärtigen, All-Förbarmaren

Lov och pris tillkommer Allah
och fred och välsignelser Hans Sändebud Muhammad (s)
Föreliggande arbete...

Stockholm februari 2007

Imam al-Nawawi
(f. 631 – d. 676 H.)

Hans fullständiga namn är Muhyi al-Din Abu Zakariyya Yahya ibn Sharaf al-Din ibn Hasan al-Shafi'i al-Nawawi. Han är benämnd efter sin fördelsort Nawa, en liten by i södra Syrien, ca 200 km söder om huvudstaden Damascus, där han kom till världen år 631 H.

En from man i Nawa, Shaikh Yasin ibn Yusuf Marakashi, berättade: "Jag såg Imam al-Nawawi när han var en ung pojke på 10 år. Andra pojkar i hans ålder brukade tvinga honom att leka med dem, men Imam al-Nawawi brukade alltid unvika att leka, och var alltid sysselsatt med att recitera den ädla Koranen. När de försökte vinna över honom och insisterade på att han skulle gå med på deras lekan, brukade han klaga och uttrycka sin likgiltighet inför deras dåraktiga företag. När jag såg hans omdömesgillhet och djup, uppkom i mitt hjärta en särskild kärlek till den unge Nawawi. Jag vände mig till hans lärare och anbefallde honom att ägna särskild omtanke om denne unge man, eftersom han i framtiden skulle komma att bli en av de största lärda och heliga män. Läraren frågade mig om jag var en spåman eller astrolog. Jag svarade honom att jag var varken det ena eller det andra, men Allah fick mig att säga dessa ord."

Hans far tog honom till Damascus, där han tillbringade de första två åren vid al-Madrasah al-Rawahiyah, som stiftats av en rik köpman vid namn Zaki al-Din Abul-Qasim Ibn Rawahah, och som var ansluten till Umayyamoskén. Imam Nawawi berättar själv om den tiden: "Jag studerade vid denna institution i två år. Under hela min vistelse vid Madrasan åtnjöt jag aldrig full

vila, och jag levde på den lilla mängd mat som skolan erbjöd."

I Damaskus studerade han ämnen som Hadithlära, Fiqh (rättslära). Usul al-Fiqh (dess principer), arabisk grammatik, för tjugo olika lärare av yppersta rang. Han ägnade all sin tid åt att söka kunskap. Han gick tidvis på tolv olika lektioner varje dag, och till varje lektion skrev han ned kommentarer och anteckningar. För varje bok han läste, läste han även tillhörande kommentarer och förklaringar. Han var skarptänkt och hade ett gott minne, och hans lärare tyckte mycket om honom och lovordade honom för hans koncentration och flit.

Under elva år var han föreståndare för det prestigefyllda institutet Dar al-Hadith al-Ashrafiyyah. Hans efterträdare, Taq al-din al-Subki in Ibn al-Subki, nedtecknade i sin biografisamling Tabaqat al-Shafi`iyyah al-Kubra följande diktrader:

“ I Dar al-Hadith finns en subtil mening
På mattor där jag böjer mig ned och söker skydd:
Kanske rör jag med mitt eget ansikte
ett ställe där al-Nawawi satt sin fot."

Imam al-Nawawi var känd för sin fromhet och goda karaktär. Han åt och klädde sig enkelt. Sheikh Muhyi al-Din (?) uttalade förljande om hans karaktär: "Imam al-Nawawi hade tre framträdande dovvärda drag i sin personlighet. Till den som äger endast en av dessa vänder sig folk i stora skaror för att få vägledning. Den första är: kunskap och förmåga att ge den vidare. Den andra är: total frihet från världsliga böjelser. Och den tredje är: att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga. "

Hela hans korta och intensiva liv var ägnat gudsdyrkan, studier, undervisning och skivande. Han författade ett stort antal böcker om olika ämnen, var och en av dem ett mästerverk av koncishet, en ovärderlig skatt till

gagn och vägledning för alla efterkommande generationer.

Efter 28 år återvände han från Damaskus till sin hemby Nawa, där han efter en kort tids sjukdom avled, 44 år gammal, .

Imam al-Nawawi's lärare:

Hans lärare var bl.a. Abu Ibrahim Ishaq bin Ahmad Al-Maghribi, Abu Muhammad Abdur-Rahman bin Ibrahim Al-Fazari, Radiyuddin Abu Ishaq Ibrahim bin Abu Hafs Umar bin Mudar Al-Mudari, Abu Ishaq Ibrahim bin Isa Al-Muradi, Abul-Baqa Khalid bin Yusuf An-Nablusi, Abul-Abbas Ahmad bin Salim Al-Misri, Abu Abdullah Al-Jiyani, Abul-Fath Umar bin Bandar, Abu Muhammad At-Tanukhi, Sharafuddin Abdul-Aziz bin Muhammad Al-Ansari, Abul-Faraj Abdur-Rahman bin Muhammad bin Ahmad Al-Maqdisi, Abul-Fada'il Sallar bin Al-Hasan Al Arbali etc.

Imam al-Nawawi's elever:

Han hade hundratals elever, bland de mest framstående var: Alauddin bin Attar, Ibn Abbas Ahmad bin Ibrahim, Abul-Abbas Al-Ja'fari, Abul-Abbas Ahmad bin Farah, Rashid Ismail bin Mu'allim Al-Hanafi, Abu Abdullah Al-Hanbali, Abul-Abbas Al-Wasti, Jamaluddin Sulaiman bin Omar Az-Zar'i, Abul-Faraj Abdur-Rahman bin Muhammad bin Abdul-Hamid Al-Maqdisi, Badr Muhammad bin Ibrahim, Shamsuddin Muhammad bin Abu Bakr, Ash-Shihab Muhammad bin Abdul-Khaliq, Hibatullah Al-Barizi, Abul-Hajjaj Yusuf bin Az-Zaki etc.

Imam al-Nawawi's mest kända verk:

Al-Arba'un Nawawiyya - "Fyrtio Hadither" -

Riyad al-Salihin - Hadith-samlingen "De rättfärdigas ängder"

Al-Minhaj fi Sharh Sahih Muslim - Kommentar till Sahih Muslim

Kommentar till Sahih Al-Bukhari (ofullbordad)

Kommentar till Sunan Abi Dawud (ofullbordad)

Mukhtasar At-Tirmidhi

Kitab al-Adhkar - "Boken om åminnelser"

al-Maqasid - Manual om islamisk rättslära

Minhaj al-Talibin - grundläggade referensverk i Shafi`i fiqh

Tahdhib-ul-Asma was-Sifat

Tabaqat Ash Shafi'iyah

Manaqib-ush-Shafi'i

Kitab-ur-Raudah,

Commentary on Mohadhdhab

At-Taqreeb fi Ilmil-Hadith wal-Irshad fihi, Kitab-ulMubhamat, At-Tibyan, Al-Idah fi Manasikil-Hajj, Muhimmatul-Ahkam, Bustan-ulArifeen, Al-Khulasatu fil-Hadith, AlMasa'il AlManthurah, Al'Umdah fi Tashihit-Tanbih

*Imam al-Nawawi's förord
till Fyrtio Hadither*

Abc

/Från Munjias:/

'Ali ibn Abi Talib har, liksom flera andra följeslagare, berättat att profeten Muhammed sade: "Den som lär sig 40 hadither utantill och bevarar dem åt mitt folk, kommer på Domens dag att återuppstå tillsammans med juristerna och de lärde." Detta anses dock vara en svag hadith.

Många lärda män har skrivit böcker inom detta område och jag har bett om Guds vägledning i min strävan att sammanställa mina fyrtio hadither. För trots att ovanstående hadith räknas som svag, uppmuntrar den till en god gärning, och många korrekta (starka) hadither talar om vikten att föra profeten Muhammeds ord och gärningar vidare.

Till sist vill jag säga att jag förlitar mig på Gud, all pris åt Honom. Det är bara Gud som kan skänka oss verklig framgång och som kan skydda oss mot misstag och fel. Engelska översättarens introduktion (förkortad):

Den rätta förståelsen av Islam får man främst genom de två huvudkällorna, Koranen och det som kallas hadith, dvs profeten Muhammeds samlade uttalanden, gärningar och medgivanden. Dessa kallas även för sunna.

Eftersom Koranen är Guds ord, måste den följas strikt. På samma sätt ska alla som bekänner sig till Islam, alla muslimer, följa profetens sunna. Koranen säger: "Vadhelst budbäraren ger er, ta emot det, och vadhelst han förbjuder er, avstå (från det)." Sunna, så som den berättas i haditherna är alltså ett komplement till Koranen. Den ger förklaringar till korantexterna och praktiska exempel på dess läror. Utan hadithstudier blir en muslims kunskap om tron ofullständig och en icke-muslim kan inte få en korrekt bild av Islams tro, dess andliga, moraliska, juridiska och kulturella principer.

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 1

Det har förmälts [via isnad] att de troendes ledare Abu Hafs `Umar Ibn al-Khattab (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Handlingar¹ [bedöms]² endbart efter avsikten, och var och en tillräknas endast det han avsett³. Således [bedöms] den vars utvandring var [ämnad] för Allah och Hans Sändebud [som att] hans utvandring var för Allah och Hans Sändebud, och den vars utvandring var [ämnad] för att uppnå [något i] denna värld eller för att ta en kvinna till hustru, [bedöms som att] hans utvandring var för det [ändamål] han utvandrade för.

Detta har förmedlats av de två främsta bland alla hadith-berättare, Abu `Abd Allah Muhammad ibn Isma`il ibn Ibrahim ibn al-Mughira ibn al-Bardizbah al-Bukhariy och Abu al-Husayn Muslim ibn al-Hajjaj ibn Muslim al-Qushayriy al-Naisaburiy, i deras två sahih-samlingar som är de mest tillförlitliga böcker som skrivits.

1. Med handlingar avses här sådana handlingar som bedöms enligt Shari`a, som t.ex. bön och zakat.

2. `Ulema har tolkat denna hadith på två sätt. Det första: att en handling endast är giltig om en avsikt ligger till grund för den. Det andra: att handlingen inte är fullständig utan avsikt. Avsikt utgör t.ex. enligt många lärda ett villkor för att wudu' och ghusl ska vara giltiga, i enlighet med den första tolkningen. De lärda som säger att avsikt inte är ett

الحديث الأول

عَنْ أَبِي رَافِعٍ لَمْ يَنْبِئِي خُصَّصَ عُمَرَ بْنِ لُطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ :
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :

لِيَمَّا لَأَعْمَ السُّبُلِيَّاتِ وَإِنَّ مَا الْكُلُّ أَمْرِي مَانَ وَى فَمَنْ
كَانَتْ دَجْرَتُهُ لِي لِلَّهِ وَسُؤْدُ فَدَجْرَتُهُ لِي لِلَّهِ وَسُؤْدُهُ
وَمَنْ كَانَ دَجْرَتُهُ لِي لِي صِرِيْدَا أَوْ أَمْرًا تَنَكُّحَ فَدَجْرَتُهُ
لِي مَا هَاجَرَ لِي ه .

رَوَاهُ إِمَامَا لَمْ حَدَّثِيْنَ بَلَدُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى لَبْنِ بَلْرَاهِيْمِ بْنِ لَمْ يَرَّةَ
بَدْرِبَرْدِ نَدَةَ لُبْدَا رِي لَدَجْعِي ، وَلَدُو لَدَحْرِي نِ سُلَيْبُنُ لَدَحَجَّاجِ بْنِ مُسْلِمِ
لَقَا يَرِي لِي سِ بَلْدُو رِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَمَقِي صَحِيْحِي مِمَّا لِلنَّبِيِّنِ مِمَّا لَصَحَّ
لَلْقُبِ لَمْ صَرَفَةً .

nödvändigt villkor för giltighet av wudu' och ghusl stöder sig på den andra tolkningen.

3. Imam al-Nawawi påpekar i sin kommentar att här menas sådant som kräver en specifik avsikt. När man t.ex. vill utföra en obligatorisk bön som man missat, så räcker inte den allmänna avsikten att utföra bön, utan man måste också specificera vilken bön man avser, t.ex. zhuhr, `asr etc.

Kommentar:

Denna hadith har en central ställning i Islam. I Imam al-Bukharis Sahih-samling har den en mycket central ställning i Islam. I Imam al-Bukharis Sahih-samling står den som första hadith. Den nämns ofta i inledningen till böcker, för att påminna den som söker kunskap om att först rena sina avsikter. Många bedömningar i den islamiska rättsläran bygger på denna hadith. Imam Ahmad och imam al-Shafi`i (må Allah vara nöjd med dem) har sagt att den utgör en tredjedel av kunskapen, och andra har sagt att den utgör en tredjedel av Islam - detta eftersom människans gärningar består av det hon gör med hjärta, tunga och lemmar, och avsikten utgör den första av dessa tre.

Abu Dawud sade: Jag har undersökt haditherna och deras isnader och funnit att de [kan reduceras till] fyratusen hadith, och dessa fyratusen kretsar kring fyra hadither:

- i. Al-Nu`man ibn Bashir's hadith: "Det tillåtna är tydligt och det förbjudna är tydligt" [nummer 6 i denna samling]
- ii. ovanstående hadith av `Umar
- iii. Abu Hurayra's hadith "Allah är ren, och Han tar bara emot det som är rent" osv. [nummer 10 i denna samling], och
- iv. Abu Hurayra's hadith: "Till fulländningen av Islam hos en människa hör att hon låter det vara som inte angår henne." [nummer 12 i denna samling]

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 2

Det har förmedlats att `Umar (må Allah vara nöjd med honom) även sagt:

En dag medan vi satt hos Allah's Sändebud (s) framträdde inför oss en man med bländande vita kläder och alldeles svart hår¹, som inte såg ut att vara på resa och som ingen av oss kände. Han satte sig hos Profeten (s), lät sina knän vila mot hans knän, lade handflatorna på låren och sade: O Muhammad, upplys mig om Islam. Allah's Sändebud (s) sade då:

Islam innebär att du bekänner att ingen gud finns utom Allah och att Muhammad är Allah's Sändebud, att du utför bönen, ger zakat, fastar under Ramadan och vallfärdar till Huset, om du har medel till det.

[Mannen] sade: Du har talat sant. Vi förvånades över att han frågade honom och bekräftade hans [svar]².

1. Detta visar att man bör klä sig i sina bästa kläder och vinnlägga sig om renhet och prydighet när man uppträder inför de lärda och andra framstående personer, för så uppenbarade sig Jibril då han kom för att undervisa människorna med sina ord och genom sitt föredöme.

2. Den kunskap som Profetens (s) kom med fanns inte att tillgå från annat håll, så de förundrades över att en man, som de inte tidigare sett i Profetens (s) sällskap, kunde ställa frågor och bedöma svaren som vore han en expert och granskare.

الحديث الثاني

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيُّضًا ، قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدٌ بَيَاضَ لثِيَابِهِ ، يَدُوسُ وَاذِلَّ عِزْلًا لِيُرَى عَلَيْهِ مَنَظَرٌ لَسُوِّرٍ وَابِيَعْفُودُهُ جُنًّا أَحَدٌ . حَتَّى جَلَسَ لِيَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَنِي رُبِّيَّيْهِ لِيُكَبِّئِيَهُ وَضَعْتُ لَفِيَّهِ عَلَى فَرْجِيهِ ، قَالَ بِيَا مُحَمَّدُ أَبْنِي عَنِ اللَّيْلِ أَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

لَيْلًا أَمْ أَنْتَ ° كَدَّ أَنْ لِدَةَ لِأَلَلَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ بِتَقْوِيٍّ لَصَلَاةَ تَقْوِيٍّ لِدِكَاةَ تَقْوِيٍّ وَمِنْ أَنْ تَقْدَحُجَّ لَبِيَّتَ إِنْ لَنْ تَطْعَمْتَ لِي هَسِيْلًا .

قَالَ : صَفَاتُ بَعِجْنَ أَلَهُ ، يَسْأَلُهُ يَصْقُهُ .

[Mannen] sade: Upplys mig då om Iman (tron). Han (s) sade:

Att du tror på Allah³ och Hans Änglar⁴ och Hans Böcker⁵ och Hans Sändebud⁶ och den Yttersta Dagen⁷, och att du tror på att både gott och ont är förutbestämt⁸.

[Mannen] sade: Du har talat sant. [Sedan] sade han: Upplys mig då om Ihsan (fulländning). Han (s) sade:

Att du dyrkar Allah som om du såg Honom [inför dig], för även om du inte ser Honom så ser Han förvisso dig⁹.

[Mannen] sade: Upplys mig då om [Återuppståndelsens] Timme. Han (s) sade:

Den tillfrågade vet inte mer än den som frågar.

3. Tron på Allah den Upphöjde innebär att intyga Hans existens med de Egenskaper som beskriver Honom som sublim och fulländad, höjd över alla brister, att Han är en, sann, evig, unik, Skapare av världssaltet, och suverän i Sin vilja.

4. Dvs. att Hans Änglar är upphöjda tjänare som lyder Honom utan invändningar.

5. [Dvs. att Hans Böcker är Hans talade Ord som förmedlats till människorna genom Profeterna.]

6. Dvs. att Allah's Profeter har framfört ett sant Budskap från Honom och klargjort de plikter och förbud Han ålagt människorna; att deras mirakelbevisar deras trovärdighet; och att de bör respekteras utan åtskillnad.

7. Dvs. att människorna kommer att återuppstå från döden, samlas och ställas till svars inför Allah på Domedagen; att gärningarna kommer att vägas på Vågen (al-Mizan), att Bron (al-Sirat) måste korsas, att goda gärningar belönas i Paradiset och onda bestraffas i Elden

8. Dvs. att allt sker enligt Allah's den Upphöjdes plan och vilja. (se kommentaren till hadith nr 4 i denna samling)

قَالَ بِأَبِي نُبَيْ عَنِ لَيْلِيٍّ مَنِ انَّ . قَالَ :

أَنْتُمْ مَنِ رَبِّ لِدِهِ وَمَلِكِي لِعْتَدِهِ وَتُعْتَبِدِهِ وَسُلْدِهِ وَلِيَوْمِ لَأِيرِ
بِقَوْمِ رَبِّ لِقَادِرِي رِهِ وَرِهِ

قَالَ : صَقْتُ . قَالَ بِأَبِي نُبَيْ عَنِ لَأِحْمَرَ انَّ . قَالَ :

أَنْتُمْ عُدَّ لِدَهُ كَأَنْ لَعْتَرَاهُ بِإِنْ لَمْتَكُ رَتْ رَاهُ لِي رَاكَ .

قَالَ بِأَبِي نُبَيْ عَنِ لَسَاعَةِ . قَالَ :

مَا لَمْسُ وُلُ عَنِ هَلْبِ أَعْمَامِ مَنِ لَسَيْلِ .

De lärda från tidiga och senare generationer har sagt att den som är fast förvissad om allt detta och bekänner det utan att vackla är en sann troende, oavsett om han grundar sin tro på objektiva bevis eller på inre övertygelse.

9. Ihsan innebär att fullkomna sin `ibada, att vara noga med att uppfylla alla sina skyldigheter gentemot Allah subhanaHu wa ta`ala, att vara medveten om att man står inför närvaron av Hans höga Majestät när man utför sina `ibada.

[Mannen] sade: Uppllys mig då om tecknen på den. Han (s) sade:

Att tjänarinnan föder sin herrinna¹⁰ och att du ser barfota, nakna, fattiga fåraherdar bygga överdådiga hus¹¹.

Sedan gav sig [mannen] av, och jag stannade kvar en lång stund. Sedan sade han (s):

‘Umar, vet du vem den som frågade var?’

Jag sade: Allah och Hans Sändebud vet bäst. Han (s) sade:

Sannerligen, det var Jibril (s) som kom till er för att undervisa er om er religion (Din).

Muslim förmedlade detta.

10. Olika tolkningar har givits. (a) Till den Yttersta Tidens tecken hör att Islam kommer att erövra nya områden och kvinnor tas till slavar, som kommer att föda barn åt sina herrar. Deras barn blir då deras herrar och herrinnor, eftersom barnen antar faderns rang. (b) Att Islams Lagar kommer att falla i glömska vid den Yttersta Tiden, så att en man kommer att sälja en slavinna som fött barn åt honom, och att hon sedan går från hand till hand tills dess att hon händelsevis köps som slav av sitt eget barn. (c) Att sederna kommer att förfalla till den grad att barnen behandlar sina mödrar som om de vore deras slavinnor.

11. Detta uttrycker ogillande mot att bygga hus som är större eller ståtligare än vad behovet påkallar. Det hör till den Yttersta Tidens tecken att de som är svagast och står lägst i rang förhäver sig med skrytsamma byggen.

قَالَ بِأَبِي نُبَيْ عَنِ أُمِّ ابْنِ هَا . قَالَ :

أَنْتِ لِدِ لُ أُمَّةٌ بِنْتُهُمَا ، وَأَنْتِ رِي لِدِ حِدَاةً لِدِ عِرَاةً لِدِ عِلْدَةَ رِعَاءِ
لِ اِئْتِطَاطُ وَفِي لِبِي انِ .

ثُمَّ لَطَلَقَ فَخَلَّتْ طِيَاثُ قَال :

يَا عُمَرُ رُبُّكَ دَرِي مَنِ لَسَّيْ لُ ؟

قُلْتُ : "لِلَّهِ وَسُؤْلُهُ أَعْلَمُ" قَالَ :

فَالِي هَ بِي لُ ، نَكُّ مِي عِلْمُكُمْ مِي نِكُّمْ .

رَوَاهُ مُرْلِمُ .

Kommentar:

Liksom sura Fatiha är Koranens moder kan man kalla denna för hadith för sunnans moder, eftersom den sammanfattar alla dess väsentliga drag. Den visar att Islam, Iman och Ihsan är tre aspekter som tillsammans utgör religionen (Din). Den pekar också på att Islam och Iman är olika begrepp: Islam är yttre handling och Iman är hjärtats övertygelse. Av sann Iman följer Islam och dessa fullbordas genom Ihsan.

Hadith nr 3

Det har förmedlats att Abu `Abd Allah ibn `Umar ibn al-Khattab (må Allah vara nöjd med dem båda) sagt:

Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Islam bygger på fem [pelare]: Vittnesmålet att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allah's Sändebud; förrättandet av bönen; givandet av zakat; vallfärden till Huset; och fastan i Ramadan.

Al-Bukhari och Muslim förmedlade detta.

Kommentar:

Denna hadith sammanfattar Islams pelare. Jihad räknas inte till dem, eftersom det är fard kifaya och aktuellt endast under vissa omständigheter.

Ordningsföljden i vilken de fem pelarna nämns i denna hadith är anmärkningsvärd – i andra versioner nämns istället fastan före hajj. "Så har jag hört det från Allah's Sändebud", sade ibn `Umar, och han brukade tillrättvisa dem som återberättade hadithen med den ordningsföljd som återges här.

الحديث الثالث

عَنْ بَلْبَاسِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ كَيْسَانَ لَدَى طَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :

بُنِي لِبَلْبَاسٍ عَنِّي - مَسِي : - هَادَةَ أَنْ لِي لِي لِلَّهِ وَأَنَّ
مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَبِيَامٍ لَصَلَاةٍ ، وَبِيَامٍ لَصَلَاةٍ ،
وَحَجِّ لَبَيْتٍ ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ .

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ

Hadith nr 4

Det har förmälts att Abu `Abd al-Rahman `Abd Allah ibn Mas`ud (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Allah's Sändebud (s) - han den sannfärdige och den besannade¹ - berättade för oss:

Var och en av er [har varit] en droppe som samlats² i sin moders sköte under fyrtio dagar. Sedan fästs han som ett bihang under samma tidslängd, därefter blir han till ett stycke oformat kött under samma tidslängd. Efter detta nedsänds en Ängel, som blåser in en själ i honom, och som mottagit fyra befallningar³: att nedteckna hans försörjning, hans livslängd, hans gärningar, och om han ska bli olycklig eller lycklig⁴. Och vid Allah - ingen gud finns utom Han - någon av er [kan] handla som Paradisets folk, tills att endast en armlängd skiljer honom från det, sedan hinns han upp av det som är skrivet, och [börjar] handla som Eldens invånare och träder in i den⁵. Och sannerligen, någon bland er [kan] handla som Eldens folk, tills att endast en armlängd skiljer honom från den, sedan hinns han upp av det som är skrivet, och [börjar] handla han som Paradisets invånare och träder in där⁶.

Muslim förmedlade detta.

1. Dvs. han (s) talar sanning, och Budskapet han kommit med är bekräftat som sant.

الحديث الرابع

عَنْ بَلْبَاسِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَدَدٍ لِلدَّبْنِ مَنِ عُوِدَ رَضِيَ لِلَّهِ عَذَابُهُ ، قَالَ : حَقَّقْنَا
سُؤَالَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ لَصَّادِقٌ لِحَصِّ دُوقٍ - :

إِنَّ أَحَدَكُمْ يَجْمَعُ لِقُتْلِهِ بَطْنَ أُمَّهِ لُبِّي نِيَّوْمَانِ طَفَّةً ،
شُحِّي كُنُونٌ عَظْمَةٌ نَشَلُ لِهْدِكَ شُحِّي كُنُونٌ مُضَّةٌ نَشَلُ لِهْدِكَ شَمَّ
يُسْوَلُ لِيَّهِ لِهْدِكَ نَفِي وَفِيهِ لِهْدِكَ لِرُوحِ ، يَوْمَ مَرَبِ أُنْبَعِ
لِكَلِمَاتٍ بِلِقْتَابِ رِقْمِهِ ، وَأَجْلِهِ ، وَعَظْمِهِ ، وَقَبِيٍّ أَوْسَعِيْدُ
بِفَوْلِهِ لِهْدِكَ لِهْدِكَ يَوْمَ إِنْ أَحَدَكُمْ لِيَّ عَمَلٍ لِبَعْمَلٍ أَهْلٍ
لِهْدِكَ حَتَّى مَلِي كُنُونِ بَيْنَهُ بَيْنَهُ دَا لِيَّا ذِرَاعِي سَبِقُ عَلَيْهِ
لِقَتَابِ بِنْفِي عَمَلٍ لِبَعْمَلٍ أَهْلٍ لِنَارِ فَيَدُ لِهْدِكَ . وَإِنَّ أَحَدَكُمْ
لِيَّ عَمَلٍ لِبَعْمَلٍ أَهْلٍ لِنَارِ حَتَّى مَلِي كُنُونِ بَيْنَهُ بَيْنَهُ دَا لِيَّا ذِرَاعُ
فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ لِقَتَابِ بِنْفِي عَمَلٍ لِبَعْمَلٍ أَهْلٍ لِهْدِكَ لِهْدِكَ .

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ .

2. Det förklaras i en hadith av Ibn Abi Hatim att säden cirkulerar i kvinnans kropp under fyrtio dagar innan Allah samlar den på ett ställe i moderns sköte och ger den fäste.

Kommentar:

Till trons pelare hör tron på Förutbestämmelsen (al-qadar - **القدر** - **در**), dvs. att Allah den Upphöjde har skapat allt gott och allt ont, och förutbestämt skapelsens öde i enlighet med Sin Kunskap, Vilja och Makt.

3 4 5 6

3. Efter fyrtio dagar blir fostret till en människa, och en Ängel sänds ned som har till uppgift att nedteckna vad Allah den Upphöjde förutbestämt om hennes liv.

4. Dessa fyra saker nedtecknas: Hur hon ska försörjas, hur länge hon ska leva, hur hon kommer att handla och om hon kommer att uppnå lycka eller olycka i det kommande livet.

5. Dvs hans tidigare handlingar var i verkligheten inte sådana som leder till Paradiset, utan de utfördes endast för syns skull (riya'). Detta gäller jämförelsevis få.

6. Enligt en sahih hadith har Profeten (s) sagt: "Handlingar [bedöms] efter hur de avslutas" (**إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالدَّخْوَاتِيمِ**). Hadithen pekar på att man inte kan vara säker på att ens egna gärningar leder till Paradiset, utan man bör sätta sitt hopp till Allah's barmhärtighet. Ett tecken på Hans barmhärtighet är att många som utfört onda gärningar under sitt liv till sist ångrar sig och utför en god gärning som – genom Allahs nåd – leder dem till Paradiset.

[Tillägg: Imam al-Nawawi säger i sin kommentar till hadith nr 2 i denna samling att Förutbestämmelsen är av fyra slag:

- i. det som Allah den Allvetande förutbestämt före skapelsens tillkomst, och som ingen skapad varelse har kunskap om;
- ii. det som skrivits på den Uppbevarade Tavlan;
- iii. det som en Ängel befalls nedteckna vid en människas tillblivelse i enlighet denna hadith;
- iv. de händelser som påskyndar det öde Allah den Allvetande förutbestämt.

Kunskapen om vad Allah den Allvetande förutbestämt är en hemlighet som ingen skapad varelse känner till, inte ens Änglarna eller Profeterna, och den är evig och oföränderlig. Det som skrivits på Tavlan är däremot sådant som Han givit vissa utvalda Sändebud kunskap om, och det kan suddas ut och ändras genom människornas handlingar. Därför bör man inte avstår från att handla, ty för var och en underlättas den väg han är ämnad för, enligt Koranens Sura al-Layl, aya 4-10:

(* Sannerligen, ni strävan mot olika [mål]. För den som ger [av sina ägodelar], fruktar [Allah] och vittnar om sin tro på det goda - för honom ska Vi jämna vägen till det goda. Men den som är girig och sig själv nog, och som förnekar det goda - för honom ska Vi jämna vägen till elände. *)

Allt detta tillhör Ahl al-Sunnah's tro, och bör accepteras utan förbehåll eller ifrågasättande. Att fördjupa sig i sådant som Allah dolt för människorna inger tvivel och osäkerhet; att tänka på Hans uppenbara välsignelser och gåvor stärker däremot förvissningen och tacksamheten gentemot Honom.]

Hadith nr 5

Det har förmälts att de troendes Moder `Aisha sagt: Allah's Sändebud (s) sade:

Den som inför något nytt som inte hör till denna vår sak tillbakavisas¹.

Al-Bukhari och Muslim förmedlade detta. Muslims version lyder:

Den som handlar på ett sätt som inte överensstämmer med vår sak² tillbakavisas.

Kommentar:

Denna hadith visar att varje omdaning av religionen tillbakavisas och att handlingar som har sin grund i nypåfund (bid`a) är ogiltiga och värdelösa, eller rentav bör förbjudas, detta oavsett om man själv kommit med påfundet eller följer någon annans påfund. Däremot avses inte sådant som tillförts religionen efter Profetens (s) levnad, om det överensstämmer med hans sunna, som t.ex. att nedteckna Koranen på pappersark; eller att, som de rättslärd i de olika rättskolorna, lösa oklarheter ned hjälp av principer som återförs till Profetens (s) uttalanden och handlingar; eller att sammanställa böcker om grammatik, matematik, arvsrätt eller andra vetenskaper som är i enlighet med Profetens (s) sunna – allt sådant betraktas inte som bid`a.

1. Dvs. hans handling är ogiltig.

2. Dvs. som inte överensstämmer med vad som fastställts genom Profetens (s) sunna.

الحديث الخامس

عَنْ أُمِّ لَيْثٍ أُمِّ عَدَدٍ لِلدَّهْلِجِيِّ - أَمَّا صَدِّيقِي لِلدَّهْلِجِيِّ عِنْدَهَا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْنٍ أَوْ دَا مَّالِيٍّ مِنْهُ هُوَ رَدٌّ .

رَوَاهُ لَيْثٌ - أَرِي ، وَمُسْلِمٌ . هِيَ رِوَايَةٌ مُسْتَلِيمٌ :

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَلِيًّا عَلَيَّ أَمِنْ فَهُوَ رَدٌّ .

Hadith nr 6

Det har förmäls att Abu `Abd Allah al-Nu`man ibn Bashir (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Det tillåtna är tydligt och det förbjudna är tydligt. Mellan dessa två ligger sådant som är tvivelaktigt och som inte många människor har kunskap om¹. Den som fruktar det tvivelaktiga fredar sin religion och sin heder, men den som uppehåller sig inom det tvetydligas [område] hamnar snart inom det förbjudna – som en herde, som vallar [sina får] omkring ett privat område, knappast kan undgå att [de] hamnar innanför det². Visst har varje kung ett privat område, och visst har Allah sitt privata område: förvisso, Allah's privata område är Hans förbud. Visst finns i kroppen ett stycke kött, om det är friskt så är hela kroppen frisk, och om det är förstört så blir hela kroppen förstörd – visst är det hjärtat³.

Al-Bukhari och Muslim förmedlade detta.

1. Med det tvivelaktiga menas sådant som det finns motstridiga bevis om i Koranen och sunnan, och som de flesta lärda avstår från att ta ställning till.

2. Dvs något av hans får kommer sannolikt att gå in i det förbjudna området, eftersom de strövar omkring utan att han kan ha uppsyn över vart och ett.

3. Ordet qalb (hjärta) är besläktat med ordet taqallub (föränderlighet och

الحديث (الساوس)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ لِنُحْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثَدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ لِدَحْلَ الْبَيْتِ، وَإِنَّ لِدَحْرَ أَبِي بَنِي، وَيَوْمَئِذٍ هُمَا أُمُورٌ
مُتَبَدِّهَاتٌ لِيَعْلَمَهُمُ مَنْ لِيَسْتَيْرُ مَنْ لِيَسْتَيْرُ، فَمَنْ تَلَقَّى
لِدُبْدَاتِ فَتَقَدَّرَ لِيَسْتَيْرَ الْبَيْتِ وَوَعِضَهُ، وَمَنْ تَلَقَّى
لِدُبْدَاتِ فَغَبِي لِحَرَامٍ، كَالرَّاعِي يَرَعَى حَوْلَ لِحِمَى
يُؤَكُّ أَنْ يَشَعَّغِيهِ، لَأِ وَإِنَّ لِكُلِّ لِحِمَى، لَأِ وَإِنَّ حِمَى
لِلدَّهِ مَحَارِمُهُ، لَأِ وَإِنَّ لِحِمَى لِدَجَسِ دِحْضَةٍ إِذَا صَلَحَتْ
صَلَحَ لِحِمَى دِكْلُهُ، وَإِذَا فَسَدَ دَفَسَ دَلِحِمَى دِكْلُهُ، لَأِ
وَهِيَ لِقَلْبُ.

رَوَاهُ أَبُو آرِيٍّ وَمُسْلِمٌ.

obeständighet). Hjärtat är något litet, men värdefullt, som man bör skydda från skadliga inflytanden. Det är sätet för al-`aql - förståndet (*), som Allah utmärkt människorna med, och det styr kroppens lemmar till att utföra goda och onda handlingar. Vi ber Allah den Upphöjde att bota våra hjärtan och vända dem mot Honom i lydnad.

(* Se Koranen [Sura al-Hajj 22:46]: (* Har de då inte hjärtan att förstå med? *)

Kommentar:

Abu Dawud sade att Islam kretsar kring fyra hadither, varav denna är en.

Att avstå från det som är explicit förbjudet är taqwa (frukan inför Allah). Att avstå från det dunkla är wara` (återhållsamhet).

I en sahih hadith som berättas från sayyidatuna `Aisha (r) berättas om ett fall där två av Profetens (s) följeslagare – Sa`d ibn Abi Waqqas och `Abd ibn Zam`a – tvistade om faderskapet till en pojke. Sa`d sade att pojken var hans brorson, under åberopande att pojken liknade honom till utseendet. `Abd ibn Zam`a sade att det var hans bror, som fötts i hans faders hem av en tjänsteflicka till honom. Profeten (s) tilldömde `Abd ibn Zam`a pojken, enligt principen att barn tillhör faderns familj. Men samtidigt uppmanade han sin hustru Sawda, som var syster till `Abd ibn Zam`a, att täcka sig, för att vara säker inför möjligheten den omtvistade pojken kanske ändå inte var hennes bror. (Denna hadith återberättas i Sahih al-Bukhari #6749.)

Det tvivelaktiga är av tre slag:

- a. Det som man vet är förbjudet, men som eventuellt kan ha blivit tillåtet. I det fallet fortfar det att vara förbjudet tills man förvissat sig om motsatsen. Exempel på detta är kött, som bara får ätas om man är säker på att det slaktats enligt de islamiska lagarna. Det är från början är olagligt, och fortfar det att vara så, tills det råder visshet om att det är lagligt.
- b. Det som man vet är tillåtet, men som eventuellt kan ha blivit förbjudet. I det fallet fortfar det att vara tillåtet tills man förvissat sig om motsatsen. Om man t.ex. under bönen börjar misstänka att ens wudu' blivit ogiltig, så bortser man från det och fortfar att betrakta den som giltig, tills att något ljud eller någon lukt tyder på motsatsen.
- c. Man vet inte om en sak är förbjuden eller tillåten, och bådadera är möjliga. I det fallet rekommenderas att man utövar försiktighet och avstår från det, i enlighet med Profetens (s) uttalande: "Lämna det som inger dig tvivel till förmån för det som inte inger dig tvivel" (hadith nr. 11 i denna samling). – Det berättas i en sahih hadith att Profeten (s) en dag fann en dadel, men avstod från att äta den, och sade: "Vore det inte för att jag är

rädd att den [kan vara] sadaqa, så skulle jag äta den". [Det hör till Profeten (s) kännetecken att han inte får ta emot sadaqa.] (Hadithen återberättas i Sahih al-Bukhari 42:612)

Sådant som `ulema sagt är tillåtet kallas inte för tvivelaktigt. T.ex. att tveka att använda vatten som man tror kan vara najis, eller tvätta kläder som man misstänker kan ha blivit smutsiga, när det inte finns några märkbara tecken på det – allt sådant är tvivelsmål som shaytan inger människan, och det ligger ingen förtjänst i att var återhållsam i sådana fall.

Uttalandet "Den som råkar inom det tvetydliga råkar inom det förbjudna" har tolkats på två olika sätt. Den ena: att den som vänjer sig vid att göra tvivelaktiga saker med tiden kanske också vänjer sig vid att göra otillåtna saker, enligt de lärdes talesätt att "små synder leder till stora synder, och stora synder leder till förnekande av tron (kufr)" – må Allah den Upphöjde skydda oss från det. Den andra: Att bristande försiktighet leder till att kunskapens ljus släcks inom en, så att man riskerar att göra förbjudna saker utan att vara medveten om det.

Hadith nr 7

Det har förmedlats från Abu Ruaqayya Tamim ibn Aws al-Dariy (må Allah vara nöjd med honom) att Allah's Sändebud (s) sagt:

Religionen är välmenad maning.¹

Vi sade: Till vem? Han (s) sade:

Till Allah², Hans Bok³, Hans Sändebud⁴ och till muslimernas ledare⁵ och menighet⁶.

Muslim återberättade detta.

1. Al-din nasiha. Nasiha betyder: önskan att den man vänder sig till ska uppnå bästa lycka och välgång. Nedan förklaras vad det betyder i varje specifikt avseende. Nasiha är fard kifaya, dvs. en skyldighet som samfundet befrias från om den uppfyllts av en individ.

2. Nasiha till Allah betyder: att tillägna Honom hela sin tro och inte jämställa något med Honom, att ta avstånd från irrläror och tro på Honom som fulländad och majestätisk, höjd över fel och brister, att stå fast i lydnad mot Honom och avhålla sig från synder, att älska för Hans skull och hata för Hans skull och strida för Hans skull mot dem som förnekar Honom, att visa tacksamhet för Hans gåvor och vara uppriktig i allt man gör, att åkalla och älska alla Hans Namn och att visa godhet mot andra människor – allt detta till människan eget gagn, eftersom Allah den Upphöjde inte är i behov av vår nasiha.

3. Nasiha till Hans Bok betyder: att tro att den är Allah's uppenbarade Tal, som inte liknar människornas tal och som ingen mänsklig varelse kan härma; att högakta den och recitera den på ett värdigt sätt, skydda den från dem som söker orätta tolkningar, tro på dess innehåll och lära sig dess föreskrifter, tillägna sig vetenskaperna om den och förstå dess ord och liknelser i deras rätta sammanhang, reflektera över dess innehåll och underbara natur, samt handla efter dess tydliga föreskrifter och acceptera dess dubbeltydiga

الحديث السابع

عَنْ بَلْبَاسِ بْنِ قُيَيْبَةَ تَمِيمِيِّ بْنِ أَوْسٍ لِدَارِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ لُصْبِيَّ صَلَّى لِلَّهِ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

لَدَيْنَا لِرَضِيحَةٍ .

قُلْنَا : لِمَنْ ؟ قَالَ :

لِللَّهِ ، وَلِكِتَابِهِ ، وَلِسُونِ طِيهِ ، وَلِأَيِّمَّةٍ لُدْمَسُ لِدِيْنٍ
وَعَاقَتِهِمْ .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

avsnitt utan att läsa in tolkningar.

4. Nasiha till Hans Sändebud betyder: att intyga att han (s) är utsänd av Allah och tro på hela det Budskap han förmedlat, att lyda hans (s) påbud och förbud, att bistå honom (s) under hans livstid liksom efter hans död, att visa fiendskap mot hans fiender och beskydda dem han (s) ställt under sitt beskydd, att högakta hans (s) rättigheter och visa vördnad inför honom (s), att ge liv åt hans sunna, sprida den och motverka missförstånd om den, uppmuntra till studier i hadithvetenskapen, kalla till dess efterföljd och undervisa i den på ett klokt och fint sätt, hålla den i ära och visa gott uppträdande när hadither läses upp, avhålla sig från att tala utan kunskap om dem, och framhålla förträffligheten hos bärarna av denna ädla vetenskap.

5. Nasiha till muslimernas ledare betyder: att stödja dem och lyda dem i allt som är rätt, att varna och avråda dem på ett fint och vänligt sätt, påkalla deras uppmärksamhet om de glömt något och informera dem om muslimernas behov och rättigheter, att inte resa vapen mot dem, utan ena folks hjärtan i lydnad till dem och bön bakom dem, strida tillsammans med dem i jihad och be för att de ska bli rättrådiga.

6. Nasiha till muslimerna i allmänhet betyder: att vägleda och hjälpa dem till välfärd i detta livet och nästa, förse dem med kläder och allt de behöver, undanröja skada och vara dem till nytta, att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga på ett vänligt och uppriktigt sätt och visa dem medkänsla, att ha vördnad för de äldre och ömsinhet mot de yngre, att hålla goda löften och inte bedra eller avundas dem, att önska dem allt det goda man önskar sig själv, att skydda deras liv och egendom osv. – allt detta hör till den goda etik muslimer bör praktisera i sina relationer till varandra.

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 8

Det har förmedlats från Ibn `Umar (må Allah vara nöjd med dem båda) berättas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Jag har befallts att föra strid mot folk till dess de bekänner att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allah's Sändebud, och tills de utför bönen och ger zakat. Om de gör det, så skyddar de sina liv och sin egendom från mig – såvida det inte krävs av Islams [Lag]¹ – och de får stå till svars inför Allah².

Al-Bukhari och Muslim återberättade detta.

1. Dvs. de betraktas som muslimer inför Lagen, och deras liv och egendom är okränkbara, förutom vad som föreskrivs i Shari`a om vedergällning och straff.

2. Bakgrunden till denna hadith är att Profeten (s) slöt fred med många av de arabiska stammarna på villkor att de erkände honom (s) som Allah's Sändebud, utförde tidebönen och betalade zakat. Så länge de till det yttre uppfyllde dessa villkor, behandlade han (s) dem som muslimer i enlighet med den islamiska Lagen, och deras liv och egendom var skyddade. Han utforskade inte deras inre och granskade inte detaljerna i deras tro, eftersom endast Allah kan veta vad som är en människas sanna övertygelse. När Profeten (s) gick bort och sayyiduna Abu Bakr tog över hans ledarskap var det många av dessa stammar som visserligen stod fast vid trosbekännelsen, men inte ville fortsätta att betala zakat. Abu Bakr tog då strid mot dem med hänvisning till denna hadith.

الحديث الخامس

عَنْ بِلَالِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
أُحْرِتُ أَنْ تُنْطَلَّ لِنَاسٍ حَتَّى يَدْعُوا أَنْ لِي إِلَهُ لِي اللَّهُ
وَأَنْ مُحَرَّمًا رَسُولَ اللَّهِ ، يَتَّقِيهِمْ وَأَلْصَقَهُ ، يَتَّقُوا لِرِزْقِهِ
بِفَادَتِهِمْ لِيكُمْ عَصَمُوا مِنْ دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ لِيَبْحَثُوا
لِيَلْبَسُوا ، وَحَرَبَهُمْ عَلَى لِيَتَعَلَّقُوا
رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ .

Hadith nr 9

Från Abu Hurayra `Abd al-Rahman ibn Sakhr (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att han sagt:

Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Avhåll er från det jag förbjudit er, och utför det jag påbjudit er¹ så mycket ni förmår². Sannerligen, de som var före er bragtes på fall av sin frågvishet och motsträvighet mot sina profeter³.

Al-Bukhari och Muslim återberättade detta.

1. Grundregeln är, enligt de flesta lärda, att det som därmed påbjudits är att utföra obligatoriska handlingar minst en gång. Om man t.ex. utför hajj en gång så har man uppfyllt det som är obligatoriskt (se nedan). - I motsats till påbud gäller förbud allmänt, dvs. det räcker inte med att avstå från en förbjuden handling bara en gång.

2. Jmf. Koranen [2:286]

(* Allah lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära. *)

Om man är oförmögen att utföra något som är obligatoriskt, bör man inte utelämna det helt utan göra det man förmår. Om man t.ex. inte kan tvätta någon kroppsdel p.g.a. skada, så utför man wudu' och ghusl genom att tvätta så mycket man kan.

3. Många frågor leder till många svar. Profeten (s) fruktade att det skulle gå för hans umma som det gick för Banu Isra'il då de skulle slakta en ko. De ställde fler och fler frågor om kons beskaffenhet, vilket ledde till fler och fler föreskrifter, som kunde ha uteblivit om de åtljtt befallningen omedelbart.

الحديث التاسع

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

مَنْ تَبِعْتُمْ عَنِّي فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَهْرَبْتُمْ بِهِ فَتُكَلِّمُوا بِهِ مَا لَمْ يَنْتَظِعْ مِنْهُ، فَمَنْ أَهْرَبَ لَدَيْكُمْ لَشَرِّ مَا أَهْرَبْتُمْ لَهُمْ، وَاتَّقُوا اللَّهَ فِي حُكْمِكُمْ وَأَلْصِقُوا الْخُرُوفَ إِذْ تَقُولُ لِلَّذِي لَا يَأْمُرُكُم بِهِ أَنْ يُعَذِّبَ عَنِّي إِلا أَنِّي لَأَتِّبَنَّكَ.

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ

Kommentar:

Bakgrunden till denna hadith är att Profeten (s) en gång uppmanade folk: "Hajj är påbjudet, så gör hajj". En man vid namn Aqra` ibn Habis frågade då om man ska utföra hajj varje år. Profeten (s) ville inte svara. Då mannen upprepat sin fråga tre gånger sade han (s): "Om jag svarar ja [på frågan] så blir det obligatoriskt [att utföra hajj varje år] och det kommer ni inte att kunna." Och han tillade: "Låt mig vara när jag låter er vara (ذروني مالم تتركتم) ty sannerligen, de som var före er bragtes på fall av sin frågvishet (osv.)". [Sahih Muslim]

Detta exemplifierar också principen att något som från början inte är påbjudet, förblir så tills det påbjuds.

Hadith nr 10

Det har förmedlats att Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Allah's Sändebuds (s) sade:

Allah den Upphöjde är ren och god, och Han tar bara emot det som är rent och gott. Allah har befallt de troende detsamma som Han befallt Sina Sändebud. Han har sagt: (* O Sändebud, ät av det som är rent och gott, och handla rättskaffens *)¹ Och Han har sagt: (* O troende, ät det som är rent och gott av det Vi försörjer er med *)²

Sedan beskrev han (s)

en man som, rufsig och dammig [efter] en lång resa, sträcker ut sina händer mot himlen [och ropar]: O Herre, o Herre! – medan hans mat är otillåten, hans dryck är otillåten, hans klädnad är otillåten och det han livnär sig av är otillåtet – hur kan han [hoppas på att] bli bönhörd?

Muslim förmedlade detta.

1. Koranen [23:51]

2. Koranen [2:172]

الحديث العاشر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

إِنَّ لِلدَّعْوَةِ طَيِّبًا لِيَقْبَلَ لِطَيِّبًا ، وَإِنَّ لِلدَّعْوَةِ أَمْرًا
 لَمْ يَهَيِّئْ لَهُ مَا أَمَرَهُ لَمْ يَسْمَعْهُ نَفَقَ التَّعَالَى : {يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ لَطِيئَاتِ وَعَابِطُوا صَاحِبًا} ، قَالَ التَّعَالَى
 : {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} ثُمَّ
 كُنْزَ لِرَجُلٍ يُطِيلُ لِسْفَرًا عَثَّ أَبْرِيْمُتِيَّهِ لِي لِسْمَاءِ
 يَا رَبُّ يَا رَبُّ ! وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَنْ بَدَهُ حَرَامٌ وَطَبَسُهُ
 حَرَامٌ وَذِيْبِ لِحْرَافِ لَنِّي يَنْتَجِ ابْلَهُ ؟

رَوَاهُ مُسْلِمٌ [ق م .

Kommentar:

Denna hadith pekar på vikten av att ta sitt uppehålle från källor som utan minsta tvivel är halal, särskilt om man hoppas på att Allah ska höra bön. Den retoriska frågan "Hur kan han då bli bönhörd?" ska tolkas som att han inte gjort sig förtjänt av att bli bönhörd – men det är inte omöjligt att Allah den Upphöjde i Sin godhet, mildhet och generositet ändå bönhör honom.

Hadith nr 11

Det har förmedlats att Abu Muhammad al-Hasan ibn `Ali ibn Abi Talib, Allah's Sändebuds (s) sonson och hugnad (må Allah vara nöjd med dem båda), sagt:

Jag minns att Allah's Sändebud (s) [sagt]:

Lämna det som inger dig tvivel till förmån för det som inte inger dig tvivel.

Al-Tirmidhi och al-Nasa'i förmedlade detta och sade att det är en hasan sahih hadith.

الحديث (الحاوي) عشر

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلِبٍ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُحَدِّثُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَخِطْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

دَعَا لِي يَا كَلِي لِي مَا لِي يَا كَلِي.

رَوَاهُ لَتُّرْمُذِيُّ وَلَنَسَائِيُّ، قَالَ لَتُّرْمُذِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

Kommentar:

Hadith nr 12

Det har förmedlats att Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) sagt: Allah's Sändebud (s) sade:

Till en människas fulländning av islam hör att låta vara det som inte angår henne.

En hasan hadith som förmedlats av al-Tirmidhi och andra med dessa ord.

الحديث الثاني عشر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

مَنْ حَسَنَ بِلِسَانِهِ لِمَنْ زَعَمَ أَنَّكَ لَهُ مَا لِي عَيْهِ " . حَقِيقَةُ حَسَنٌ .

رَوَاهُ تَرْمِذِيُّ وَبُيُوتِيُّ وَكَذَا .

Kommentar:

Abu Dawud sade: Grunden för sunnan och alla vetenskaper är fyra hadither; och han nämnde denna hadith som en av dem.

Hadith nr 13

Det har förmedlats från Abu Hamza Anas ibn Malik (må Allah vara nöjd med honom), som var tjänare till Allah's Sändebud (s), att Profeten (s) sagt:

Ingen av er tror¹ förrän han önskar åt sin broder det han önskar sig själv.

Al-Bukhari och Muslim har återberättat detta.

1. Dvs. man är inte en fullkomlig troende om man inte önskar sin broder (och enligt en annan version: sin broder och sin granne) det goda och tillättna som man önskar sig själv. Vid första påseende kan det verka som om detta innebär att man ska jämställa sig själv med sin broder – men i själva verket betyder det att man måste ge företräde åt sin broder. Den mänskliga naturen pockar jämt på sina rättigheter och söker ständigt upprättelse för oförrätter, men den vars tro är fullkomlig ser alltid i första hand sin broders rättigheter, och skyndar sig – även om det sker på hans egen bekostnad – att ge upprättelse åt sin broder.

الحديث الثالث عشر

عَنْ أَبِي حَمْرَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

لَيْءٌ مِنْ أَحْكُمْ حَيٍّ حَبَّ لِي أَيُّهُ مِنْ أَيِّ حَبِّ لِفَسٍّ.

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُرْسَلٌ.

Kommentar:

Denna hadith visar att varje troende utgör en enhet tillsammans med andra troende, som Profeten sagt i en annan hadith: "De troende är [som] en enda kropp, om en av dess lemmar lider, drabbas hela kroppen av feber och sömnlöshet." (Sahih Muslim #2586)

Hadith nr 14

Från Ibn Mas`ud (må Allah vara nöjd med honom) har förmedlats att Allah's Sändebud (s) sagt:

Det är inte tillåtet [att utgjuta] en muslims¹ blod utom i tre fall: [När] någon som är gift begår äktenskapsbrott, liv för liv², och [när] någon lämnar sin religion och avskiljer sig från samfundet³.

Al-Bukhari och Muslim har återberättat detta.

1. En annan version av denna hadith lyder: "Det är inte tillåtet [att utgjuta] en muslims blod, [om han] betygar att det inte finns någon gud utom Allah, och att jag är Hans Sändebud." Dvs. med muslim menas den som uttalar trosbekännelsen.

2. Dvs. vedergällning enligt de regler som fastlagts i Shari`a, se Koranen:

(* Frukta inte människorna! Frukta Mig! Och sälj inte Mina budskap för en ynkelig slant! De som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat, de är [i sanning] förnekare. I denna [Tora] föreskrev Vi för dem att ett liv [skall tas för varje liv [som spills] och ett öga för ett öga och en näsa för en näsa och ett öra för ett öra och en tand för en tand och för varje sår ett motsvarande sår. Men den som för Allah's skull vill förlåta [och avstå från hämnd] kan få förlåtelse [för egen synd]. Ja, de som inte dömer i enlighet med vad Allah har uppenbarat begår orätt mot sig själva. *) [Sura al-Maida 5:44-45]

3. Med samfundet menas muslimerna. dvs. den som lämnar sin religion har därmed lämnat samfundet.

الحديث الرابع عشر

عَنْ بَلْبَنٍ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لِبِدَاحِ دِيَارِهِ: لَتَيْبٍ لِرَّيِّ،
وَلَقَّ سُرْبٍ لِقَّسٍ، وَلَتَّ أَرِكٌ لِيَيْنِهِ لِقَبِّ أَرِقٍ لِلدَّجَمَةِ.

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ [ق]

Kommentar:

Hadithen visar att den som avsäger sig Islam inte längre åtnjuter livets helgd, utan bör dödas, om han inte återvänder till Islam. De lärde har diskuterat när man ska anse att en person lämnat Islam. Det finns de som säger att den som inte utför tidebönen därmed lämnat sin religion. De stöder sig på hadithen: "Jag har befallts att föra strid mot folk till dess de bekänner att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allah's Sändebud, och utför bönen och ger zakat." Men att bekämpa dem [för att de inte ska ställa till skada] innebär inte att man bör döda var och en som lämnat bönen, om han inte ligger i strid med det muslimska samfundet.

Hadith nr 15

Det har förmedlats från Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) att Allah's Sändebud (s) sagt:

Må den som tror på Allah och på den Yttersta Dagen tala väl¹ eller vara tyst. Må den som tror på Allah och på den Yttersta Dagen hedra sin granne². Må den som tror på Allah och på den Yttersta Dagen hedra sin gäst³.

Al-Bukhari har återberättat detta.

1. "Skulle folk kastas huvudstupa i Elden, så att de ligger på sina näsor om inte för vad deras tungor skördat?" (hadith nr 29 i denna samling). Att vakta sin tunga är klokare än att tala, även om det man tänkt säga ligger inom det tillåtna, eftersom det är lätt att halka in i grova synder som baktal och förtal. "Allt Adams barn säger är emot honom, utom åminnelse av Allah, att påbjuda det goda och att förbjuda det otillbörliga" (enligt al-Tirmidhi en sahih hadith). Att tala väl kan också innebära att förmedla Budskapet om Allah den Upphöjde och Hans Sändebud, att undervisa muslimer eller bilägga tvister mellan dem, att tala på ett klokt och fint sätt, och att alltid tala sanning även om det är till ens egen nackdel.

2. Enligt en annan hadith sade Profeten: "[Ängeln] Gibril (fred vare med honom) slutade inte att förmana mig om grannarnas [rättigheter] tills jag nästan) trodde att de skulle få rätt att ärva."

3. Gästfrihet tillhör Islam, vare sig gästen är rik eller fattig.

الحديث الخامس عشر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

مَنْ كَانَ يَوْمَ مَرْبِلَةَ وَلِيَّوْمٍ لَأَرْفَلِيْقُلَ يَبْرَأَ أَوْلِيَّصُحْبَتِ،
وَمَنْ كَانَ يَوْمَ مَرْبِلَةَ وَلِيَّوْمٍ لَأَرْفَلِيْكُرْمَ جَارِهِ، وَمَنْ كَانَ
يَوْمَ مَرْبِلَةَ وَلِيَّوْمٍ لَأَرْفَلِيْكُرْمَ ضَيْفِهِ.

رَوَاهُ أَبُو أَرِيْبٍ [رقم 6018] وَمُسْلِمٌ

Kommentar:

D

Hadith nr 16

Från Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att:

En man sade till Allah's Sändebud (s): Ge mig råd!¹ Han (s) sade:

Bli inte arg.

[Mannen] upprepade [sin fråga] flera gånger, och [varje gång] sade han (s):

Bli inte arg.²

Al-Burkhari har förmedlat detta.

1. Profeten (s) kände till att denne man var snar till vrede, därför gav han honom just detta råd.

2. I Koranen liksom i otaliga hadither framhålls hur viktigt det är att behärska sin vrede, t.ex. "Sannerligen vrede kommer från Shaytan" (Ahmad 226/4).

الحديث (للساوس) عشر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَهْزِنِي، قَالَ: لَكَ ضَبٌّ "بِفَرْدٍ مَرَارًا، قَالَ: لَكَ ضَبٌّ.

رَوَاهُ أَبُو آرِي

Kommentar:

D

Hadith nr 17

Det har förmedlats från Abu Ya`la Shaddad ibn Aws (må Allah vara nöjd med honom) att Allah's Sändebud (s) sagt:

Allah har föreskrivit fulländning (ihsan) i allt. Så när ni dödar, döda på ett fulländat sätt¹, och när ni slaktar, slakta på ett fulländat sätt; vässa era knivar och lugna slaktdjuret.²

Muslim har återberättat detta.

1. Dvs. döda på det effektivaste sättet, utan avsikt att orsaka lidande.

2. Dvs. var barmhärtig mot djuret och behandla det på ett så skonsamt sätt som möjligt; klubba inte ned det, släpa inte omkring det från ett ställe till ett annat, och lägg det så att det ligger vänt mot qibla. Säg bismiAllah och skär av strupen och halsspulsådrorna med ett beslutsamt snitt.

الحدیث السابع عشر

عَنْ أَبِي يَسَّافٍ عَنِ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

إِنَّ لِلدَّخَانِ لِحَبَابَ لَأَحْسَنَ مِنْ عِلْيَ كُذِّبَ بِي إِذَا دَخَلْتُكُمْ فَأَحْسَنُوا لِقُبْلَتِهِ، وَإِذَا دَخَلْتُكُمْ فَأَحْسَنُوا لِدُخَانِهِ؛ وَيُحَدِّثُكُمْ فَمُتُّهُ وَيُرِخُ بِنَبِيِّ حَاهُ.

رَوَاهُ مُسْلِمٌ

Kommentar:

D

Hadith nr 18

Från Abu Dharr Jundub ibn Junada och Abu `Abd al-Rahman Mu`adh ibn Jabal (må Allah vara nöjd med dem båda) förmedlas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Frukta Allah varhelst du är. Låt en ond gärning följas av en god, så raderas den onda¹, och umgås med människor på bästa sätt².

Al-Tirmidhi återberättade detta och sade: det är en hasan hadith. Enligt somliga utgåvor är den hasan sahih.

Kommentar:

Abu Dharr sökte upp Allah's Sändebud (s) i Mekka och antog Islam. Allah's Sändebud (s) sade till honom att återvända till sin hemtrakt och förkunna Islam bland sitt folk. När Abu Dharr visade att han hade svårt att skiljas från Profeten (s), gav han (s) honom detta råd: "Frukta Allah varhelst du är osv."

1. [Dvs. de raderas från Tavlan.] Jmfr Koranens sura Hud [11:14]:

(* Sannerligen, de goda gärningarna tar bort de onda gärningarna *)

2. Dvs. behandla andra människor så som du vill att de ska behandla dig. Profeterna och de bästa bland de troende utmärker sig genom god karaktär. De söker inte vedergällning, utan har överseende med andras fel och besvarar ont med gott.

الحديث الخامس عشر

عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبِ بْنِ جُنَادَةَ وَيَلِيَّيَ عَدِدِ لِرَّحْمَنِ مَعَ أَبِي جَدَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا
عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

تَلَقَّ لِلَّهِ حَيْثُمَا كُنْتُمْ، وَتَبِعَ لِسْرِيَّةٍ لِحَرْنٍ تَتَمَحُّدًا، وَوَلِقَ
لِنَّاسٍ لُقِيَ حَسَنٌ.

رَوَاهُ تَرْمِذِيُّ قَالَ: حَيْثُ حَسَنٌ، فَيَبْعُضُ لِسْرٍ : حَسَنٌ صَحِيحٌ

Hadith nr 19

Det har förmedlats att Abu al`Abbas `AbdAllah ibn `Abbas (må Allah vara nöjd med dem båda) sade:

Jag var bakom Allah's Sändebud (s) en dag och han (s) sade:

Unge pojke, jag ska lära dig några ord: Giv akt på Allah¹ och Han kommer att ge akt på dig². Giv akt på Allah och du kommer att finna Honom framför dig³. När du ber [om något], be till Allah, och när du söker skydd, sök skydd hos Allah. Och vet att om hela ummat enades om att gagna dig med något, skulle de inte kunna gagna dig, utom med det som Allah redan skrivit åt dig. Och om hela ummat kom överens om att skada dig med något, skulle de inte kunna skada dig, utom med det som Allah redan skrivit åt dig. Pennorna har lyfts och [bläcket på] bladen har torkat.

Al-Tirmidhi återberättade detta och sade att det är en hasan sahih hadith. Enligt en annan överföringskedja berättas:

Giv akt på Allah och du kommer att finna Honom framför dig. Lär känna Allah [när du lever] i trygghet och välstånd, och Han kommer att ge Sig tillkänna för dig [när du är] i nöd. Och vet att det som undgår dig inte var menat att träffa dig, och att det som träffar dig inte var menat att undgå dig. Och vet att seger kommer med ståndaktighet, och glädje med kval, och (* med svårigheter kommer lättnad. *)⁴

الحديث التاسع عشر

عَنْ أَبِي لَيْعَانَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:
كُنْتُ لَفَ لِنَبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ افْتَقَ إِلَيَّ:

يَا أُمُّ لَيْيَ أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ: اخْطِظْ لِلدَّيِّ حِطَّكَ، اخْطِظْ
لِلدَّتِّجِ دُمَّتَّجِ اِدَّكَ، إِذَا سَلْتِ سَلْ أَلِ لِلدَّهِ، وَإِذَا لَمْتِ عَنَيْتِ
فَسَلْتِ عِ رَبِّ لِلدَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ لَأُمَّةً لَدَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَيَّ أَنْ
يُقْسَعُوا كَسِبَ عِيٍّ لَدَيْ قِيْعُوكَ لِأَبِ عِيٍّ قَدْ لَبَّاهُ لِلدَّهِ لَدَّكَ،
وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَيَّ أَنْ يَضُرُّوكَ كَسِبَ عِيٍّ لَدَيْ ضُرُّوكَ لِأَبِ عِيٍّ
قَدْ لَبَّاهُ لِلدَّهِ عِيٍّ، فُجِعَتْ لَأُمَّةً لَمَّ حُفَّ.

رَوَاهُ لَتْرَمُ ذِيٌّ قَالَ: حَيْثُ حَسَنُ صَحِيحٌ. هِيَ رِيَاةٌ يَرِ لَتْرَمُ ذِيٌّ:

اخْطِظْ لِلدَّتِّجِ دُمَّةً أَمَامَكَ تَعَرَّفْ لِي لِلدَّهِ لَرَّ عِيٍّ عَفْدَكَ
فِي لَدِّ دَّةٍ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَطَّأكَ لَدَيْ كُنْ لِي صِيْبَكَ، وَمَا
لَصَّرَبَكَ لَدَيْ كُنْ لِي طِيَّكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ لَوَصَّرَ مَعَ لَوَصَّرَ، وَأَنَّ
لَفَرَجَ مَعَ لَكَ رَبِّ، وَأَنَّ مَعَ لَعُورِي مَرَّ.

Kommentar:

D

-
1. Dvs. följ Hans befallningar och håll Hans förbud.
 2. Dvs. Han kommer då att ta vara på och skydda dig.
 3. När du står inför svårigheter kommer Han att bistå dig.
 4. Koranen sura Inshirah [94:6]

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 20

Det har förmedlats att Abu Mas`ud `Uqba ibn `Amr al-Ansariyy al-Badriyy (må Allah vara nöjd med honom) sade:

Allah's Sändebud (s) sade:

Bland de profetiska budskap som nått människorna sedan tidigare¹ [finns följande]: Om du inte skäms så gör vad du vill².

Al-Bukhari förmedlade detta.

1. Blygsel är en egenskap som prisats av alla tidigare profeter och som Allah den Upphöjde gjort till ett kännetecken för Islam.

2. Detta kan förstås på två sätt: Å ena sidan som en varning för personer som saknar skamkänsla som kan hindrar dem från att överskrida gränser och förbud. Å andra sidan är blygsel, enligt en hadith, en del av tron. Den leder den troende bort från skamliga handlingar och in på godhetens och lydnadens väg.

الحديث العشرون

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ لِلنَّاسِ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ لَأُطَى: إِذَا لَمَسْتَحَ
فَلْحَنَعِ مَا عَيْتَ.

رَوَاهُ أَبُو هُرَيْرَةَ

Kommentar:

D

Hadith nr 21

Det har förmedlats att Abu `Amr – och det har också sagts: Abu `Amra – Sufyan ibn `AbdAllah (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Jag sade till Allah's Sändebud (s): Säg mig ett ord om Islam så att jag inte behöver fråga någon annan mer om det¹. Han (s) sade:

Säg: Jag tror på Allah, och stå sedan fast [vid det]².

Muslim förmedlade detta.

Kommentar:

Allah den Upphöjde säger i Koranens sura Fussilat [41:30]:

(* De som säger: "Allah är vår Herre" och sedan står fast [vid det *])

D.v.s de som tror att Allah är En, och sedan står fast vid detta i ord och handling, ända till slutet av sina liv. `Umar ibn al-Khattab (r) sade: "Vid Allah, stå fast i lydnad och gå inte rävens krokiga vägar."

1. Dvs. han bad om ett ord som sammanfattar det väsentliga och inte kräver någon ytterligare förklaring.

2. Här sammanfattas i två korta ord helheten av Iman – att med tunga och hjärta vittna om tron; och Islam – att vara trofast i lydnad och inte avvika från den rätta vägen (istiqama).

الحديث الحادي وعشرون

عَنْ أَبِي عَمْرٍو، هِيَ لِبَيْ عَمْرَةَ؛ سُرِّيَ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ لِتَقْضِي ضَرِيَّ اللَّهُ عَزَّهٗ،
قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قُلْ لِي فِي لَيْلِ امْرِئِ الْقَوْمِ وَاللَّيْلِ أَلْ عَزَّهٗ أَحَدًا
يُرْكَ؛ قَالَ:

قُلْ : آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ بَلَّغْتَهُ .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ

Allah den Upphöjde säger i Koranen:

(* Stå fast såsom du befallts *) [Sura Hud 11:112]

Det berättas från Ibn `Abbas (r) att ingen aya i Koranen tyngde Profeten (s) mer än denna. Han (s) sade: "Sura Hud och dess systrar har gjort mig gråhårig." [Hadithen återberättas av al-Tirmidhi. 'Systrarna' till sura Hud är sura Waqi`a, sura Mursalat, sura Naba'a och sura Takwir.]

Imam Abu al-Qasim al-Qushayri sade: "Istiqama (upprätthet, ständaktighet, regelbundenhet) är fulländningens och perfektionens nivå. Med den uppnås det goda på ett metodiskt sätt. Den vars strävan saknar istiqama strävar färgäves, och hans ansträngningnar blir till intet."

Hadith nr 22

Från Abu `AbdAllah Jabir ibn `AbdAllah al-Ansariyy (må Allah vara nöjd med dem båda) har förmedlats att:

En man frågade Allah's Sändebud (s): Om jag ber det som föreskrivits, fastar under Ramadan, gör det som är tillåtet och och avstår från det som är förbjudet, men inte gör något därutöver – anser du att jag då kommer då till Paradiset? Han (s) sade:

Ja.

Muslim återberättade detta.

[Tillägg av Imam al-Nawawi:

"Jag gör det förbjudna förbjudet" betyder: jag avhåller mig från det, och "jag gör det tillåtna tillåtet" betyder: jag gör det i övertygelse om att det är tillåtet.]

Kommentar:

Denna hadith visar att det är tillåtet att inskränka sig till de handlingar som är påbjudna. Men den som inte gör något utöver detta, går miste om stora belöningar. Den som systematiskt utelämnar frivilliga handlingar som tillhör sunnan, visar att han är ofullkomlig i sin tro. Att underlåta att göra dem av ringaktning eller motvilja är en synd som förtjänar klander; och de lärda har sagt att om ett folk har enats om att utelämnat något som tillhör sunnan så bör man strida mot dem tills de återvänder till den.

الحديث الثاني وعشرون

عَنْ أَبِي عَدَدٍ لَدِهِ جَلِيبٌ نِعَادٌ لِلَّهِ لَأُصَارِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ :
أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ
لِمُتَّعِيَّاتٍ ، وَصُمْتُ رَضَّانَ ، وَأَعْلَلْتُ لِحَالِ ، وَحَرَّمْتُ لِحَرَامٍ ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَيَّ
لَكَ يَهْيَأُ ؛ أَأَدُّ لِحِجَّةً ؟ قَالَ :

نَعَمْ .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

Profetens (s) följeslagare och de som följde i deras spår brukade utföra alla sunnahandlingar lika flitigt och noggrant som de obligatoriska. De gjorde ingen åtskillnad mellan sunna och fard, eftersom de var ivriga att tillskansa sig belöningar för båda. Profeten (s) själv brukade ibland underlåta frivilliga sunnahandlingar för att visa att de inte är obligatoriska. Han krävde dem inte heller av andra, eftersom han ville göra det lätt att anta Islam och inte ville skrämja bort någon. Han (s) visste att Allah väcker önskan att utföra så mycket som möjligt av sunnan hos den vars hjärta Han öppnar för Islam.

Hadith nr 23

Från Abu Malik al-Harith ibn `Asim al-Ash`ari (må Allah vara nöjd med honom) har förmedlats: Allah's Sändebud (s) sade:

Renhet är en väsentlig del av tron¹. AlhamduliAllah ("Lov och pris tillkommer Allah") fyller vågskålen². Subhana Allah wa al-hamduliAllah ("Ärad vare Allah, lov och pris tillkommer Allah") fyller allt som är mellan himmel och jord. Bönen är ljus³, sadaqa är ett bevis⁴, tålmod⁵ är ett lysande sken, och Koranen är ett kriterium för dig eller emot dig. Varje och en går ut på morgonen och saluför sin själ – antingen friköper han den eller ruinerar den⁶.

Muslim har förmedlat det.

-
1. Med "tro" menas här bönen, eftersom bönen förutsätter renhet för att vara giltig.
 2. Belöningen för att lova och prisa Allah fyller vågskålen till förmån för den som lovprisar.
 3. Bönen hindrar från synd och lyser upp den rätta vägen; eller så avses det ljus som på Domedagen kommer att lysa upp ansiktet på dem som utfört bönen.
 4. Dvs. ett bevis till givarens förmån på Domedagen; eller: ett bevis för sann tro, eftersom hycklarna inte vill spendera sina pengar för Allah's sak.
 5. Med tålmod menas att stå fast vid Koranen och sunnan.
 6. Allah den Upphöjde säger i Koranen:

(* Sannerligen, Allah har köpt de troendes själar och egendom, mot attvdeska få Paradiset *) [Sura Tawba 9:111]

الحديث الثالث وعشرون

عَنْ بَلْبَاسِ بْنِ مَالِكٍ لَخِ ارْتِثِبْنَ عِلْمٍ لَأَنَّ عَرِيَّ ضَيَّ لِدُهُ عَنَّهُ ، قَالَ :
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

لَطْمُ دُورٍ طَرُّ لَيْلِيَّةٍ مَانَ ، وَلَدْحَمٌ دُلْدِ تَمَلُّ أَلْدِي زَانَ ،
وَبِنْدَحَانَ لِلدِهِ وَلَدْحَمٌ دُلْدِ تَمَلُّ أَنْ أَوْ تَمَلُّ أَلْدِي نَ لَسَمَاءِ
وَلْأَرْضِ ، وَلَصَلَّةَ نُوْرٍ ، وَلَصَلَّةَ قَبْرِهِ دَانَ ، وَلَصَلَّةَ رُضِيَاءِ
، وَلَقُرْآنُ حُجَّةً لَكَ أَوْ عَيْكَ ؛ كَدُّ لِنَاسِيَّةٍ دُوْ فَبَطَلَعِ
فَسَّ هَفَ مَشَقُّ هَا ، أَوْ مَشَقُّ هَا .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

Kommentar:

D

Hadith nr 24

Det har förmedlats från Abu Dharr al-Ghafari (må Allah vara nöjd med honom) vad Allah's Sändebud (s) förmedlat från sin Herre då Han sade:

Mina tjänare, Jag har förbjudit förtryck för Mig Själ¹ och Jag har förbjudit det mellan er, förtryck därför inte varandra. Mina tjänare, ni är alla vilsegångna utom de Jag väglett. Be Mig därför om vägledning så ska Jag vägleda er². Mina tjänare, ni är alla hungriga, utom de Jag mättat. Be mig därför om mat så ska Jag mätta er. Mina tjänare, ni är alla nakna, utom de Jag klätt. Be mig därför om klädner så ska Jag klä er³. Mina tjänare, ni syndar sannerligen både natt och dag⁴, och Jag förlåter samtliga synder. Be Mig därför om förlåtelse så ska Jag förlåta er⁵.

1. Orättvisa är oförenlig med Allah's Egenskaper och det är därför omöjligt att Han skulle förtrycka någon.

2. Tjänaren ber sin Herre om vägledning, och då visar Han honom vägen - även om Allah kan vägleda en människa redan innan hon bett om det. Vägledning är en ynnest från Allah som man inte bör tillskriva sig själv genom att t.ex. säga "Jag fann den rätta vägen p.g.a. min kunskap."

3. Allah har skapat alla människor fattiga och i behov av mat och kläder. Var och en som behöver mat förblir hungrig tills Allah ger honom mat genom Sin försorg (rizq), och förser honom med medel att införskaffa den. Den rike ska inte tro att den rizq han finner i sin hand och den mat han för till sin mun kommer från någon annan än Allah. Och till den fattige säger Han: Sök inte rizq från någon annan än Mig, eftersom det är Jag som försörjer dem du vänder dig till. Be istället Mig så ska Jag ge dig allt du behöver.

4. Allah förebrår de troende för att de inte ägnar dagen och natten, som Han skapat

الحديث الرابع وعشرون

عَنْ أَبِي ذَرٍّ لِنَفِيسِ بْنِ رِزْوَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنْ لَيْسِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فِي يَوْمٍ يَزِيهِ عَنْ نَبِيِّتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ، قَالَ :

يَا عَدَايَ : إِنِّي حَزَمْتُ لظُلْمِ عَلَى فِئَتِي ، وَجَعَلْتُ دُبْيَ نَفْسِي
مَحْرَمًا ، فَكَلِمَاتُ ظُلْمٍ لَكُمْ ، يَا عَدَايَ ! كَلِمَاتُ ضَالٍّ لَكُمْ ، يَا
مَشِيئَةَ ، فَسَلِّتْ دُونَِي أَدْبَانِي يَا عَدَايَ ! كَلِمَاتُ جَلْبَعٍ لَكُمْ ، يَا
لَطْفِ عَيْنِي ، فَسَلِّتْ عَمْرِي لَطْفِ عَيْنِي يَا عَدَايَ ! كَلِمَاتُ عَارٍ
لَكُمْ ، يَا كَسْرَ نَفْسِي ، فَسَلِّتْ كَسْرِي كَسْرِي يَا عَدَايَ ! لَكُمْ
تَطِيءُ وَرَبِّ لَيْلٍ وَلَيْلٍ دَارٍ ، وَأَنَا أَفِيرُ لَدُنْ وَرَبِّ جَيْعٍ
فَسَلِّتْ فِرِّي أَفْرِي لَكُمْ .

för dem, åt lydnadshandlingar, utan birster i lydnad både öppet och i det fördolda. Dagen har Han skapat så att andra kan bevittna vad man gör, så må den som har förstånd avhålla sig från att synda öppet. Natten har Han skapat för att man ska tillbe Honom med full uppriktighet och inte för det yttre skenets skull (riya') - blygs då inte tjänaren över att han inte använder den till det?

5. Allah betonar här ordet "samtliga synder" för att ingen ska tvivla på Hans förlåtelse, hur stora hans synder än är.

Mina tjänare, ni kan inte åstadkomma något ont som skadar Mig, och ni kan inte åstadkomma något nyttigt som gagnar Mig. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er hade samma hjärta som den av er som är mest gudfruktig, så skulle det inte tillföra Mitt rike något⁶. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er hade samma hjärta som den av er som är mest skamlös, så skulle det inte dra något ifrån Mitt rike. Mina tjänare, om så de första av er och de sista av er, och människorna bland er och jinnerna bland er stod samlade på en upphöjd plats och bad Mig [om vad de ville], och Jag gav var och en det han bad om, skulle det inte minska det Jag har mer än en nål, som doppas i havet, minskar [havets vattenmängd]⁷. Mina tjänare, dessa är era gärningar som Jag räknar upp för er, sedan kommer Jag att återgälda er för dem: Må den som finner något gott [i dem] lovprisa Allah, och må den som finner annat [än gott i dem]⁸ inte klandra någon annan än sig själv⁹.

Muslim har återberättat detta.

6. Gudsfuktan (taqwa) hos människor och jinn är en välgärning som Allah givit dem för deras bästa. Den tillför Honom ingenting som Han inte redan har.

7. Allah's skatter är outtömliga, och de förminskas inte av att Han ger ut dem. Liknelsen att de inte minskar mer än havets vatten förträngs av en nålsudd är ett bildligt uttryck för Hans ofattbara rikedom – i själva verket kan ingenting som Han ger Sina tjänare minska det Han har, eftersom oinskränkt Makt hör till Hans nödvändiga Egenskaper, och detta är oförenligt med varje form av oförmåga eller brist.

8. Med annat än gott menas inte bara onda gärningar, utan allt som kunde ha gjorts bättre.

يَا عِبَادِي ! لِيَكُنْ لَدُنِّي عَبْدٌ وَوَاضُرِّي فَتَضُرُّونِي ، وَلِدُنِّي عَبْدٌ وَوَأَسْرِي فَتَسْرِعُونِي . يَا عِبَادِي ! لَدُوَّ أَنْ أُوَلِّكُمُ وَأَارِيكُمُ وَلِيَسْرِكُمُ وَحِيَنَّا كُنْتُمْ كُنْتُمْ وَعَلَى نَفْسِي قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمُ ، مَا زَادَ لِي كَيْفِيَّةً مِنْكُمُ يَا عِبَادِي ! لَدُوَّ أَنْ أُوَلِّكُمُ وَأَارِيكُمُ وَلِيَسْرِكُمُ وَحِيَنَّا كُنْتُمْ كُنْتُمْ وَعَلَى نَفْسِي قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمُ ، مَا نَقَصَ لِي مِنْكُمُ يَا عِبَادِي ! لَدُوَّ أَنْ أُوَلِّكُمُ وَأَارِيكُمُ وَلِيَسْرِكُمُ وَحِيَنَّا كُنْتُمْ كُنْتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَلَّوْنِي ، فَدَعَا عَطِيَّتُ كُدَّ وَاحِدٍ مِنْكُمُ ، مَا نَقَصَ لِي مِنْكُمُ يَا عِبَادِي ! لِيَمَّا هِيَ كَسَمَ لِي نَفْسِي إِذَا أُدِّ لِي لَبَّحَرِي يَا عِبَادِي ! لِيَمَّا هِيَ أَعْمَلِكُمُ أَحْرِي مَا لَكُمُ شَمُّ أُوَيْيَكُمُ يَا هَذَا بِنَمْنٍ وَجَدَ يَرًا فَلِي حَمْدٌ لَدُوَّ ، وَمَنْ وَجَدَ يَرًا لِي كَفَلِي لِي وَمَنْ لِي لِي لِي .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

9. Dvs. den som utfört en gärning bör inte tillskriva sig själv denna, eftersom den är ett tecken på att Allah givit honom framgång (tawfiq). All ära och tack tillkommer därför Honom.

Kommentar:

Sammanfattning: Hadithen pekar på vårt armod och vår oförmåga att tillföra oss själva något gagn eller avvärja skada annat än med bistånd av Allah den Upphöjde, eftersom "ingen makt och ingen förmåga finns utom genom Allah" (لا >ول ولا قوة إلا بالله). Om tjänaren ser en välgärning från Allah manifesteras i honom, så bör han veta att den kommer från Honom och tacka Honom, och ju mer han ser av sådant desto mer bör han tacka och lovprisa Allah.

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 25

Från Abu Dharr (må Allah vara nöjd med honom) har även förmedlats att:

Några personer bland Allah's Sändebuds (s) följeslagare sade till Profeten (s): O Allah's Sändebud, de välbärgade har tagit hem belöningarna. De ber lsom vi ber, och fastar som vi, och de ger sadaqa av sitt överflöd. [Profeten (s)] sade:

Har då inte Allah gett er något som ni kan ge i sadaqa? Med varje förhärlikande av Allah (tasbih)¹ ges sadaqa; med varje upphöjande av Allah (takbir)² ges sadaqa; varje lovprisning av Allah (tahmid)³ är sadaqa; varje vittnande om att Allah är En (tahlil)⁴ är sadaqa; att påbjuda det goda är sadaqa och att förbjuda det otillbörliga är sadaqa⁵; och om någon av er ligger [med sin hustru ger han] sadaqa⁶.

De sade: O Allah's Sändebud, får den som följer sina lustar belöning för det⁷? Han (s) sade:

Anser ni inte att han begår han en synd om han gör det på ett otillåtet sätt? Då får han också belöning om han gör det på ett tillåtet sätt.⁸

Muslim återberättade detta.

-
1. tasbih är uttalandet av subhana Allah (سبحان الله)
 2. takbir är uttalandet av Allahu akbar (الله أكبر)

الحديث الخامس وعشرون

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَأْخُذًا ، أَنْ نَزَلَ مِنْ صَحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلْبُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَا رَسُولِ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ لُجُورٍ بَدَلُ أَجْمُورٍ يَصْرُلُونَ كَمَا صُرِّلِي ، وَيَصُومُونَ كَمَا صُومُوا ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفِضُولِ أَمْوَالِهِمْ . قَالَ :

أَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَتَصَفَيْنَ؟ إِنَّ لَكُمْ بِكُلِّ تَسْبِيحٍ صَقَّةً، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَقَّةً، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَقَّةً، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَقَّةً، وَأَمْ رَبِّ لِمَ عُرُوفِ صَقَّةً، وَنَهْيٍ عَنْ مَنِّكَ رِصْقَةً، فَهِيَ بَعْضُ أَحَدِكُمْ صَقَّةً.

قَالُوا بِيَا رَسُولَ اللَّهِ، يَأْتِي أَحَقُّا مَقَرُّهُ يَكُونُ لَهُ هِيَ هَا أَجْرٌ؟ قَالَ

أَرَأَيْتُمْ لِمَ وَضَعَهُ فِي حَرَامٍ، لَكِنَ عَلَيْهِ وَزْرٌ بِفِكَ لِكِ إِذَا وَضَعَهُ فِي لِحَالٍ، كَأَن لَّهُ أَجْرٌ.

رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

3. tahmid är uttalandet av al-hamdu liAllah (الحمد لله)
4. tahlil är uttalandet av La ilaha illaAllah (لا إله إلا الله)

Kommentar:

D

5. Att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga är fard kifayah, och belöningen för fard är högre än belöningen för frivilliga gudstjänsthandlingar (nawafil). Enligt en hadith qudsi säger Allah den Upphöjde: "Det finns inget Jag tycker mer om än att en tjänare närmar sig Mig med det Jag ålagt honom som plikt." (se hadith nr 38 i denna samling). Det har nämnts i hadith att belöningen för fardhandlingar står sjuttio grader över nafila i rang.

6. En god föresats omvandlar tillåtna handlingar till sadaqa. Det kan vara en gudstjänsthandling att ligga med sin hustru, om avsikten t.ex. är att tillgodose hennes rättigheter, eller att man önskar sig ett fromt barn, eller att man vill skydda sig själv och sin hustru mot frestelser.

7. Detta visar att det är tillåtet att ställa frågor angående bevis som ligger till grund för ett utlåtande (fatwa), om man vet att den tillfrågade inte misstycker, och om frågan ställs med god adab.

8. Detta visar att analoga resonemang (qiyas) är tillåtna för att härleda rättsutlåtanden, och de rättslärda använder denna princip, utom zhahiriyya (*). Visserligen har de tidiga generationerna lärda uttryckt ogillande av qiyas, men de avsåg då inte qiyas i denna mening. Vad de invände emot var att sofisteri användes för att argumentera och opponera sig mot religionen (**).

(*) [Den islamiska rättsläran bygger på fyra principer (usul): Koranen, sunnan, qiyas och ijma` (de lärdas samfällda mening). Detta accepteras av alla utom zhahiriya, som förespråkar bokstavstrogen tolkning. Zhahiriyya-skolan existerar inte längre idag. /ö.a.]

(**) [Författaren avser kanske mu` tazila, som gått till överdrift i användandet av qiyas. Ahl al-sunna intar här, som alltid, en balanserad ståndpunkt mellan ytterligheterna. /ö.a.]

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 26

Från Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att han sagt:

Allah's Sändebud (s) sade:

Varje litet finger¹. hos en människa är skyldig sadaqa var dag solen går upp. Om du förlikar två [som tvistar] är det sadaqa. Om du hjälper en man att komma upp på sitt riddjur eller att lasta på det hans packning är det sadaqa. Ett gott ord är sadaqa. Varje steg du tar [till moskén] för att utföra bönen är sadaqa. Och om du röjer bort sådant som skada från vägen är det sadaqa.

Al-Bukhari och Muslim förmedlade detta.

Kommentar:

En annan version som förmedlats av Muslim lyder: "Varje litet finger hos en av er är skyldigt sadaqa var morgon. Varje tasbih är sadaqa, varje tahmid är sadaqa, varje tahlil är sadaqa, och varje takbir är sadaqa. Att påbjuda det goda är sadaqa och att förbjuda det otillbörliga är sadaqa. För var och en av dessa ges en belöning som motsvarar [att be] två rak`at på förmiddagen." (Jämför även föregående hadith.)

1. Dvs. varje minsta led i kroppen.

الحديث السادس وعشرون

عَنْ بَلْبَاسِ هَمِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ :
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

كُلُّ سُلَامَى مِنْ نَاسِ عَلِيٍّ صَقَّةٌ كَلِّئِي وَتَطْلُعُ عِيَهُ
لَمْ تُسْتَعْدِلْ بَيْنَ ثَلَاثِينَ صَقَّةً ، يَقْعِيَنَّ لِرَجُلٍ لَفِي دَلَّتِهِ
فَتَخْرُجُهُ عَلَيْهِ مَا أَوْتَقَعُ لَهُ عَلَيْهِ مَا نَبَّاعَةُ صَقَّةً ، وَلِلْكَالِمَةِ
لَطِيئَةُ صَقَّةً ، بَوَائِلُ طَوَقْتُمْ يَدَا لِي لَصَلَاةِ صَقَّةً ،
بِقِي طُ لَأَذِي عَنِ لَطِيئَةِ صَقَّةً .

رَوَاهُ أَبُو آرِيٍّ وَمُحَمَّدٌ .

Den som ber två rak`at använder alla kroppens leder och fullgör därmed deras skyldighet. Samma belöning ernås genom att uttala någon av de lovprisningar som nämns.

Hadith nr 27

Från Al-Nawwas ibn Sam`an (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att Profeten (s) sagt:

Fromhet är god karaktär¹, och orättfärdighet är sådant som rör sig² i ditt inre och som du inte vill att folk ska få reda på.

Muslim återberättade denna hadith. Och från Wabisa ibn Ma`bad (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att han sagt:

Jag kom till Allah's Sändebud (s) och han sade:

Har du kommit för att fråga angående fromhet?

Jag sade då: Ja. Han (s) sade:

Rådfråga ditt hjärta. Fromhet är det som ens inre är tillfreds med, och som ger hjärtat ro. Orättfärdighet är det som rör sig i ens inre och gör hjärtat rastlöst, hur mycket folk³ än ger sitt bifall.

En hasan hadith som återberättats i de två Musnad-samlingarna av imamerna Ahmad ibn Hanbal och al-Darimiyy med en hasan isnad.

1. Med detta menas att god karaktär (husnu al-khuluq) är den högsta punkt som uppnås genom fromhet (birr) – i analogi med Profetens (s) yttrande: "Hajj är `Arafat" (d.v.s. `Arafat är höjdpunkten på hajjresan). Fromhet (birr) betyder att vara rättfärdig i handel och vandel, att para sin nit med medkänsla för andra, och att ge allt för att nå fulländning.

الحديث السابع وعشرون

عَنْ لَنَا وَسِبْنَسَ مَعْدَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

لَبِرُّ حَسَنٌ لَدُنِّي وَلِيْتُمْ مَا حَالَ كَفِي رَفْسِكُمْ وَكُرْمَتِ
أَنْيَطْلَعِ عَلَيْهِ لَنَا سِ.

رَوَاهُ مُرْلِمٌ.

وَعَنْ وَصِرَتْبَنِ مَعْدِدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:
نَهَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:

عَجِبْتُ مَنْ أَلْعَنَ لَبِرًّا؟

قُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ:

لِنَهَيْتِ قَلْبَكَ؛ لَبِرُّ مَا طَمَعْتِ لِيهِ لَوْسُ وَطَمَأَنَّ لِيهِ
لِقَلْبِ، وَلَهَيْتُمْ مَا حَالَ كَفِي لَوْسِ نَوْرَدَهِي لَهْرِدِرٍ، وَإِنْ
فَلْتَاكَ لَنَا سِ وَكَلَّتْ وَك.

حَدِيثُ حَسَنٌ، رَوَاهُ مُرْدِي لِيَامِيْنِ أَحْمَدُ بْنُ حَنْدَلٍ، وَلِدَارِمِي بِلِيْنَادِ
حَسَنٍ.

Kommentar:

Det är inte tillräckligt att avstå från synder och visa godhet mot andra för att uppnå god karaktär, utan därutöver bör man sträva efter att uppnå de egenskaper som Allah den Upphöjde nämnt som utmärkande för de troende:

(* Endast de är troende som bävar i sina hjärtan då Allah's namn nämns, och stärks i tron då Hans ayat läses upp för dem, och som litar helt till sin Herre; de som förrättar bönen och ger [åt andra] av det som Vi har skänkt dem för deras försörjning. Dessa är de sant troende. Dem [väntar] en hög rang inför deras Herre, förlåtelse och en frikostig belöning. *) [Sura al-Anfal 8:2-4]

(* De som vänder sig till Allah i ånger, de som tillber och prisar [Honom] och som ständigt färdas [i Hans ärenden], de som böjer ryggarna och faller ned på sina ansikten [inför Honom], som anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och som ger akt på de gränser som Allah [har fastlagt] - förkunna för de troende ett glatt budskapet ! *) [Sura al-Tawba 9:112]

(* De troende ska nå framgång: De som är ödmjuka när de förrättar sin bön; som vänder sig bort från lättsinnigt tal; som erlägger sin zakat; som bevarar sin blygd för andra än sina hustrur och de [slavinnor] som de råder över - inget klander kan då riktas mot dem, men om de åtrår något därutöver begår de en synd - ; och som vakar det det anförtrotts och håller sina löften; och som ger akt på sin bön: Dessa är arvtagarna, som ska ta Paradiset (al-Firdaws) i besittning och där förbli i evighet. *) [Surat al-Mu' minun 23:1-10]

2 3

(* Den Barmhärtiges tjänare är de som går lugnt och värdigt på jorden, och när de dåraktiga tilltalar dem svarar de: Fred! *) [Surat al-Furqan 25:63 osv. till surans slut.] 63. Den Nåderikes (sanna) tjänare går lugnt och värdigt

2. /kommentar till "sådan som rör sig"/

3. Med "folk" menas här inte den breda massan, utan ädla och förebildliga människor.

(och utan later) på jorden, och när avgudadyrkarna vill inleda ett samtal med dem svarar de med fredshälsningen. * Och under natten vakar de i bön - ömsom faller de ned inför sin Herre, ömsom står de upp. * Och de ber: "Skona oss, Herre, från helvetet, straffet som är ett lidande utan slut! * (Det är) en usel boning och en usel rastplats!" * Och när de ger åt andra, visar de sig varken slösaktiga eller snåla; däremellan finns en medelväg. * Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Gud och de berövar aldrig en människa livet - som Gud har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begär dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffnin * (och) på Uppståndelsens dag skall hans straff fördubblas och han skall gå bort med skammen för att lida detta straff i evighet. * De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Gud sätta goda handlingar, därför att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig * och den som ångrar sig och (därefter) lever rättskaffens, har vänt tillbaka till Gud i sann och uppriktig ånger. * (Den Näderikes sanna tjänare är) också de som inte vittnar falskt och som, när de träffar på (människor inbegripna i) lättsinnigt tal, går vidare med värdighe * och som, när de erinras om sin Herres tecken, inte störtar ned, blinda och döva (som avgudadyrkarna inför sina gudabilder) * och de som ber: "Herre! Låt våra hustrur och barn skänka oss glädje och gör oss till föredöme för de gudfruktiga!" * För sitt tålamod (i livets alla skiften) skall sådana (människor)belönas med de högsta boningarna (i paradiset) och de skall hälsas välkomna med fredshälsningen. * Där skall de förbli till evig tid; där är det gott att ha sin boning och gott att vara! * SÄG, (Muhammad, till dem som inte vill tro): "Min Herre bekymrar sig inte om er och den bön som ni försummar (att rikta till Honom). Men ni har kallat (Hans budskap) för lögn och (straff) följer osvikligt (på denna synd)!"

Till god karaktär hör också att stå ut med den skada man tillfogas genom andras dåliga uppförande, såsom Profeten (s) visade med sitt exempel, då en ökenarab högg tag i hans burda (överplagg) så att märken framträdde på Profetens (s) skuldra, och sade: "Muhammad, ge mig en del av Allah's pengar som du har." Han (s) vände sig då mot honom och skrattade och befalldes att man skulle ge honom vad han bett om.

Hadith nr 28

Det har förmedlats att Abu Nahih al-`Irbad ibn Saria (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

Allah's Sändebud (s) förmanade oss så att våra hjärtan fylldes av fruktan och tårarna strömmade från ögonen. Så vi sade: O Allah's Sändebud, det är som ett avskedstal, så ge oss ett sista råd. Han (s) sade:

Jag råder er att frukta Allah, upphöjt vare Hans Majestät, och att lyssna och lyda, om så en slav tar befäl över er¹. Ty sannerligen, den av er som lever kommer att bevittna många tvister, så håll fast vid min sunna och de rättledda kalifernas sunna². Bit er fast i den med tänderna. Och akta er det nyinförda, varje nytt påfund är villfarelse³.

Abu Dawud och al-Tirmidhi förmedlade detta. [Den senare] sade att det är en hasan sahih hadith.

1. Detta uttalande kan tolkas så att det en dag kommer att gå så långt att en slav, som inte är ägnad att leda, tar befäl över ummat. I så fall bör man lyda honom för att undvika fitna och kaos. Uttalandet kan också tolkas som en retorisk överdrift, som när Profeten (s) i en hadith sade: "Åt den som för [att dyrka] Allah bygger en moské som [är så stor som] ett fågelbo, kommer Allah att bygga ett hus i Paradiset." Det kan också tolkas så att det en dag kommer att gå så långt att en slav, som inte är

2. De rättledda kaliferna är, enligt de lärdas koncensus, Abu Bakr, `Umar, `Uthman och `Ali (må Allah vara nöjd med dem alla). Att följa deras sunna betyder dels att följa deras tolkningar, och dels att i tvister mellan sahaba föredra deras åsikt.

الحديث التاسع وعشرون

عَنْ أَبِي نَجِيحٍ لَعَنُوا ضَرْبَ نِسَائِيَّةٍ ضَرِيَ لِلَّهِ عَنْهُ، قَالَ:
وَعَظَمًا بِسُؤْلِ لِلَّهِ صَلَّى لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوعِظَةً وَجَلَسَتْ مِنْهَا لِقُلُوبُ، وَذَفَعَتْ
مِنْهَا لِعِيُونُ فَقُلْنَا يَا سُوْلَ لِلَّهِ إِنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُوَدَّعًا صَدَأْصِنَا، قَالَ :

أُصْرِيكُمْ بِتَقْوَى لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَسَّمْعٍ وَلَطَّاعَةٍ وَإِنْ تَدَامَرَ
عَلَيْكُمْ عِنْدُ فِكْرِهِ مِنْ بَيْعٍ ° مِنْكُمْ سَرِيْرِي اتْلِفَدَالِ الْخَيْرِ،
فَعَلَيْكُمْ سَرِيْرِي وَرِنَّةٍ لَدُ الْفَدَاءِ لِرَايِيْنَ لِنَمُ مَبِيْنٍ عَضُّوا
عَلَيْ- مَدْبِلِنِّ وَاج- ذِ، وَكَيْلَكُمْ وَمُحْبَذَاتٍ لَأْمُورٍ فِدَانِ كُدَلَّ
بِ دَعَا ضَلَلَةٌ.

رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَكَتَبَهُ ذِي الْقَالِ : حَيْثُ حَسَنُ صَحِيْحُ.

3. Det nyinförda kan vara av två slag:

- (i) Sådant som saknar grund i shari`a – detta är ogiltigt och klandervärt.
- (ii) Sådant som står i samklang med den – detta är inte klandervärt.

Ordet bid`a (nypåfund) i hadithen avser endast sådant som står i motsats till sunnan och är vilseledande. När kalifen `Umar efter Profetens (s) bortgång såg att folk bad tarawihbön i moskén sade han: "Vilken utmärkt bid`a!" (Sahih Bukhari, Kapitlet om Tarawih)

Hadith nr 29

Det har förmedlats att Mu`ad ibn Jabal (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

O Allah's Sändebud, upplys mig om den handling som för mig till Paradiset och bort från Elden. Han (s) sade:

Du har då sannerligen frågat om något oerhört stort. Men det är lätt för den som Allah den Upphöjde underlättar det för. Du ska tjäna Allah och inte jämföra något med Honom, utföra bönen ge zakat, fasta under Ramadan och vallfärda till Huset (Ka`ba).

Sedan sade han (s):

Ska jag visa dig dörren till det goda? Fastan är en sköld. Sadaqa¹ utsläcker ogärningar som vatten släcker ut eld; och en människas bön i nattens djup –

Han (s) läste därpå upp:

(*Deras ryggar försmår bäddarna*) fram till (*vad de gjort *)²

1. Här menas frivillig fasta uöver Ramadan, och frivillig sadaqa utöver zakat.

2. (* Deras ryggar försmår bäddarna då de [om natten] åkallar sin Herre med fruktan och hopp, och offerar av det Vi givit dem som försörjning. Ingen vet vilken fågnad som gömmts undan åt dem som belöning för vad de gjort. *) [Sura al-Sajdah 32: 16-17].

Dvs. den som avstår från sin sömn för att stå i bön inför Allah om natten, när ingen annan ser honom, kan hoppas på de belöningar som antyds i denna aya.

الحديث الثامن وعشرون

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَعَلٍ صَاحِبِ لَدُنِّهِ عَنَهُ ، قَالَ :
قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ! أَبِئْتَابِ عَمِّ لِيُذْ لِنِي لِحَنَّةٍ يَبْعَانِي عَنِ النَّارِ ، قَالَ :
لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ ، وَلِيَّهِ لِيَسِيرٌ عَلَيَّ مِنْ نَيْسَرِهِ لِلدُّعَا
عَلَيْهِ بِتَعْبُدُ لِلدَّهْلِ تَرْكُوبِهِ يَمِيًّا ، وَقُوِيْمُ لَصَلَاةٍ ،
وَقُوِيْمُ لِرُكُوعَةٍ ، وَنُصُومُ رَضَانٍ ، وَدُخُوجُ لَبِيَّتٍ اِشْتَمَّ قَالَ :
(لَأَأْتِيَنَّكَ عَلَى بَلْوَابٍ لَدِيْرٍ ؟ : لَصَّوْمُ جُنَّةٍ ، وَلَصَّوْمُ قَدَّةٍ
تُطْفِئُ لَدِيْ طِيْرَةَ كَمَلِيْ طُفِيْءٍ لِدَمَاءِ لِنَارٍ ، وَصَلَاةُ لِرَجُلٍ
فِي جَوْفِ اللَّيْلِ .

ثُمَّ قَالَ :

{ تَتَجَلَّى جُؤُفُهُمْ عَنِ لِحْنِ اجْرَعِ } { حَيَّ بِكَ } { يَعْطُونَ }

ثُمَّ قَالَ :

لَأَأْتِيَنَّكَ بِرُكُوبِ رَأْسٍ لَأَمْرٍ وَعَمُّوْدِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ ؟

قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ :

Sedan sade han (s):

Ska jag tala om för dig vad som är huvudsaken, och dess bärande pelare och dess högsta punkt?

Jag sade: Jovisst, o Allah's Sändebud. Han sade (s):

Det väsentliga är Islam, dess bärande pelare är bönen, och dess höjdpunkt är jihad.³

Därefter sade han (s):

Ska jag tala om för dig vad som är grundvalen till allt detta?

Jag sade: Javisst, o Allah's Sändebud. Då fattade han (s) tag i sin tunga och sade:

Håll denna i styr.⁴

Jag sade: O Allah's Förkunnare, kommer vi att ställas till svars för vad vi säger? Då sade han (s):

Må din mor mista dig! Skulle folk kastas huvudstupa i Elden, så att de ligger på sina ansikten – eller han (s) sade: på sina näsor – om inte för vad deras tungor skördat?

Al-Tirmidhi berättade denna hadith och sade att den är hasan sahih.

3. Det finns ingen annan gärning som kan ersätta jihad. När en man kom till Profeten (s) och bad honom att anvisa en gärning likvärdig med jihad, svarade han (s): "Jag finner inget [likvärdigt]." Han (s) sade: "Kan du, medan kämpan går ut [i strid] gå till din moské och stå [i bön] utan uppehåll, och [hålla] fasta utan att bryta den?" [Mannen] sade: "Vem förmår [något sådant]?" [Sahih Bukhari nr 2785]

4. Efter att nämnt jihad – att strida mot dem som förnekar tron – som den mest

قُلْتُ بَدَيْيَا سُرُورَ لِلَّهِ ، قَالَ :

رَأْسُ لُأَمْرٍ لِبَلِّلِ أَمْ ، وَعَمُّوْدُهُ لَصَلَاةٌ ، وَذِرْوَةٌ سِنَانِهِ
لِحَاهَادُ .

ثُمَّ قَالَ :

لَا أَبْرُكَبِمَا لَكَ لِكَلِّهِ ؟

قُلْتُ بَدَيْيَا سُرُورَ لِلَّهِ بِفَأَفْبَلِسَ لَهُ قَالَ :

كُفَّ عَنِّيكَ هَذَا ،

قُلْتُ يَا أَبَتِي لِلَّهِ وَلِيَّ أَلَمْ أَذُوبِمَا اتَّكَلَّبَ بِهِ بِهَقَالَ :

شَكَلْتَنِكَ أُمَّكَ وَدَلِيكَ بُ لِنَّاسِ فِي لِنَّارِ عَنِّي وَجُودِهِمْ - أَوْ
قَالَ : عَنِّي هَذَا رِهِمْ - لِيَّ أَحْرَى دُ لَسَرْتِهِمْ ؟ ! .

رَوَاهُ لَتْرَمُ ذِي هَقَالَ : حَيْثُ حَسَنُ صَحِيحُ .

väsentliga och oersättliga av alla gärningar, nämner Profeten (s) den stora striden: jihad mot egot, genom att hålla tungan i styr så att den inte leder till undergång.

Jämför hadith nr 15 i denna samling: "Må den som tror på Allah och på den Yttersta Dagen tala väl eller vara tyst."

Hadith nr 30

Från Abu Tha`laba al-Khushni Jurthum ibn Nashir (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Allah den Upphöjde har ålagt [er] plikter, så försumma dem inte; Han har fastställt gränser, så överträd dem inte; somligt har Han helgat, så kränk det inte; och annat har han undlåtit att nämna, av barmhärtighet gentemot er – inte av glömska – så forska inte i det.

En hasan hadith, som berättats av Daraqutni och andra.

Kommentar:

Jämför kommentaren till hadith nr 9 i denna samling: "Låt mig vara när jag låter er vara (ذروني ما تركتكم) ty sannerligen, de som var före er bragtes på fall av sin frågvishet och motsträvighet mot sina profeter."

Profentens (s) följeslagare förstod detta och avhöll sig från att ställa fler frågor än absolut nödvändigt, men de lyssnade intresserat när araber (från öknen) besökte Profeten (s) och ställde frågor till honom (s).

En del lärda har gått så långt att de ansett det otillåtet att ställa frågor om hur man ska förhålla sig i situationer som ännu inte inträffat. Detta är helt i enlighet med vad de tidiga generationerna sagt. Men senare fruktade man att kunskapen skulle gå förlorad, och tillät därför att man behandlade sådana hypotetiska frågeställningar.

الحدیث الثلاثون

عَنْ أَبِي شَيْخَةَ لَدِيٍّ - أَبِي جُمُومِينَ نَابِرِ بْنِ رِضِيِّ لَدِيٍّ عِنْدَهُ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
لَهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ :

إِنَّ لِدَيْتِي عَلَى فَرْصِ فَرْصِي ضَرْفٌ فَضَرْفِي ضَرْفٌ فَضَرْفِي عُوْدًا ، وَحَدَّ حُدُودًا
فَلَا تَعْتَدُودًا ، وَحَرَّمَ أَيَّ غَلَاةٍ تَعْتَدُوكُمُوهَا ، وَسَكَتَ عَنْ
أَيِّ أَرْحَامٍ تَلَكُمُ يَرْزِي أَنْ يَلْبَسَ حُجْرًا .

حَيْثُ حَسَنٌ ، رَوَاهُ لَدَا قُطَيْبِيُّ وَيَزِيدُ .

Hadith nr 31

Det har förmedlats att Ibn `Abbas Sahl ibn Sa`d al-Sa`idi (må Allah vara nöjd med honom) sagt:

En man kom till Profeten (s) och sade: O Allah's Sändebud, visa mig en gärning, som gör att både Allah och människorna älskar mig, om jag utför den. Han (s) sade:

Nöj dig med litet av världen så kommer Allah att älska dig, och nöj dig med litet av vad människor har, så kommer de att älska dig.

En hasan hadith, som berättats av Ibn Mâjah och andra med hasan isnad.

Kommentar:

I denna hadith anbefalls zuhd - att klara sig med det minsta man behöver av denna värld. Jämför hadith nr 40 i denna samling: "Var i världen som en främling och vägförare." Människan är en gäst i världen, som snart måste bryta upp, allt hon har är till låns och ska snart lämnas åter. De som är nära Allah vet detta och föraktar världen, medan de som tillhör världen älskar den och hyser agg mot andra som också vill ha den. Profetens (s) råd löd därför att nöja sig med litet, för att därmed uppnå Allah's välbehag, och lämna världen åt dem som traktar efter den.

الحديث (الحموى) وثلاثون

عَنْ أَبِي لَيْعَةَ اسِسَ هَلْبُنْسِ عِدِّ لَسَّ اعِدِّي ضِي لِدُهُ عَزَّهُ ، قَالَ :
جَاءَ رَجُلٌ لِي لِنَبِيِّ صَلَّى لِلدُهُ عِلِّيَّهِ وَرَلَّمْ فَقَالَ : يَا رَسُولَ لِلدِهِ ! لُنِّي عَنِي
عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَصَنِّي لِلدُهُ وَأَصَنِّي لِنَاسٍ بِفَقَالَ :

ازدهفي لدهي لصحك للده ، وازدهفيما عند الناسي لصحك
لناس .

حَيْثُ حَسَنٌ ، رَوَاهُ أَبُو مَاجَهْ ، وَيَرْفَعُ لِي دَحْرَنَةَ .

Hadith nr 32

Från Abu Sa`id ibn Malik ibn Sinan al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) förmäls att Allah's Sändebud (s) sagt:

Vålla inte skada och tillfoga inte varandra skada.

En hasan hadith, som förmedlats av bl.a. Ibn Majah och al-Daraqutni med isnad. Malik förmedlade den i al-Muwatta' med en ofullständig (mursal) isnad från `Amr ibn Yahya från hans far [direkt] från Profeten (s), där Abu Sa`id utelämnats, men han har andra isnader, så att de stärker varandra.

Kommentar:

Olika tolkningar har givits till denna mycket kortfattade hadith. En av dem är att man inte bör skada andra utan sak, och inte heller hämnas för skada som man tillfogats av andra, utöver vad som är tillåtet för att hävda sin rätt. Detta är analogt till en annan hadith från Profeten: "Återlämna det du anförtrotts till den som anförtrott dig det, och bedra inte den som bedrar dig" - dvs. hämnas inte genom att ta mer än vad som är rättmätigt för att återställa din rätt.

Man bör ha i åtanke att den som skadar sin broder utan sak förtrycker honom, och Allah har förbjudit förtryck (se hadith nr 24). Profeten har sagt "Sannerligen, deras liv och deras egendom ochh deras heder är okränkbara för er" (se hadith nr 35).

الحدیث الثانی وثلاثون

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ دَسْعِيِّ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَفِيَانَ لُدُنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ
لِللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

لَا ضَرَرَ لِي أَضْرَارَ .

حَدِيثُ حَسَنٌ ، رَوَاهُ أَبُو مَاجَةَ وَالدَّاقِقُ طَبِطَبِيُّ وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي زَيْدٍ .
وَرَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَوْزَانَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ
وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنُ أَبِي عَرِينَةَ وَابْنُ أَبِي عَرِينَةَ وَابْنُ أَبِي عَرِينَةَ وَابْنُ أَبِي عَرِينَةَ .

Hadith nr 33

Från ibn `Abbâs (må Allah vara nöjd med dem båda) förmedlas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Om folk fick allt de begärde, skulle människor [kunna] avkräva andra deras ägodelar och liv. Men den som har en fordran måste kunna bevisa [sin rätt] och den som avvisar [en fordran] måste gå ed [på sin skuldfrihet].

En hasan hadith, som återberättats med denna lydelse av al-Bayhaqi och andra. Den återfinns delvis i de två Sahih-samlingarna.

Kommentar:

I denna hadith fastställs två viktiga rättsprinciper, nämligen

- (i) 1. att ingen kan dömas att betala en skuld utan bevis
- (ii) 2. att den som åtalats för en skuld kan svära sig fri från den

De rättslärda är ense om att en ed bör avkrävas den som åtalats, när det gäller penningtvister. När det gäller andra rättsfrågor råder oenighet om detta.

الحديث الثالث وثلاثون

عَنْ بَلْبَنٍ عَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ :
لَدَوِي عَطَى لِنِّاسٍ بَدَعُواهُمْ لِمَا ادَّعَى رَجَالُ أُمَّوَالِقَومٍ
وَدِمَاءَهُمْ ، لَكِنِ لِبَيْئَةِ عَلِيٍّ لِمُدَّعِيٍّ وَلِيَّيْنِ عَلِيٍّ مَنِ
لَأَمَرَ .

حَدِيثٌ حَسَنٌ ، رَوَاهُ لُبَيْبُ تَقِيٍّ [فِي (لسنن) وَيُرَاهُ مَكْدَا ، بَدَعُواهُمْ هَبِي
لِنِّاسٍ عِيَّيْنِ .

Hadith nr 34

Det har förmedlats att Abu Sa`id al-Khudriy (må Allah vara nöjd med honom) sagt: Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Den av er som ser något otillbörligt bör¹ ingripa med sin hand² för att ändra det. Kan han inte det, bör han ingripa med sin tunga. Kan han inte det [heller, bör han ingripa] med sitt hjärta, och detta är den svagaste [yttringen av] tro³.

Muslim har återberättat detta.

Kommentar:

Det är en skyldighet enligt både Koranen och sunnan att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga. Detta räknas som nasiha enligt hadith nr 7: "Religionen är välmenad maning (nasiha)", och detta är fard al-kifaya, dvs. om någon i samfundet (umma) fullgör denna skyldighet så befrias hela samfundet från den, och om ingen fullgör den så bär hela samfundet ansvaret.

Om man förmodar att ens nasiha inte kommer att tas emot, fritas man ändå inte frånskyldigheten att ge den. Detta står inte i motsats till Allah's uttalande:

(* Ni är ansvariga för er själva – de som far vilse skadar er inte om ni blivit vägleda. *) (Koranen Sura *al-Ma'ida* 5:105))

-
1. De lärda är ense om att detta uttrycker ett obligatoriskt påbud.
 2. Dvs. med sin makt.
 3. Med tro (iman) menas här trons frukt i handling, dvs. Islam.

الحديث الرابع والثلاثون

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ لَنْ دُرِّيَّ ضَيَّ لِلَّهِ عَنَّهُ ، قَالَ :
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مِنْكُمْ قَرَأْتُ يَوْمِي دَهْ ، فَإِنْ لَدَيْكُمْ تَطْعَمُ
فَبَلِّسَ لَهَا ، فَإِنْ لَدَيْكُمْ تَطْعَمُ فَبَلِّسَ لَهَا ، وَهَذَا لَضَعْفٌ لِيَوْمِ أَنْ .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

Enligt Korantolkarna är betydelsen av denna aya: "Om ni utför vad ni ålagts så skadas ni inte av att andra inte fullgör det". När Allah den Upphöjde säger:

(* Ingen bärare av bördor bär någon annans bördor *)
(Koranen al-An`am 5:164)

så förstås därav att den troende fullgör sin plikt genom att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga, men det ingår inte i hans uppdrag att få den andre att acceptera det.

Det krävs inte att man själv är perfekt och följer allt Allah befallt och avhåller sig från det Han förbjudit innan man ger nasiha. Man är skyldig att ge nasiha under alla omständigheter -

(* Så påminn, för sannerligen, påminnelse gagnar dem som tror. *)
(Sura al-Dhariat aya 55).

I själva verket har man nämligen ålagts både att påminna sig själv och att påminna andra. Den som nöjer sig med att påminna sig själv och inte påminner andra har därför bara utfört halva uppdraget.

Att påbjuda det goda och förbjuda det otillbörliga är inte enbart makthavarnas sak, utan var och en bör påminna om det han har kunskap om. Att man bör utföra bön och

fasta och undvika äktenskapsbrott och vindrickande är t.ex. sådant som varje muslim vet och kan påminna om. Allmänheten är däremot inte ålagd att ge nasiha i komplicerade frågor eller uppmana till jihad, sådant bör lämnas åt de lärde.

De lärda förbjuder endast sådant som det råder enighet om att det är otillbörligt, och de undviker att ge nasiha om sådant som det finns meningsskiljaktigheter om, eftersom sunnan rekommenderar att nasiha framförs på det bästa och finaste sättet, för att lättare kunna godtas.

Imam al-Shafi`i (r) sade: "Om någon förmanar sin broder i enskildhet så förädlar och förskönar han honom (فَقَدْ ذَرَصَ إِخْوَانَهُ وَزَانَهُ), men förmanar han honom offentligt så exponerar han hans brister och skämmer ut honom."

Till nasiha hör även att om man ser någon i färd med att köpa en vara som är defekt så bör man upplysa honom om det. Att inte ge nasiha i en sådan situation innebär att man gör sig delaktig i en ohederlig affär.

Man ska inte forska och leta efter fel, och man behöver inte gå in och undersöka sådant man bara misstänker kan vara otillbörligt, men det man råkar bli vittne till bör man rätta till det - utom då en tillförlitlig person talar om att någon fört en man till en avskild plats för att döda honom, eller är ensam med en kvinna för att begå äktenskapsbrott med henne. I sådana fall är det tillåtet att undersöka saken, för att förhindra det som inte hunnit ske.

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 35

Det har förmedlats att Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) sagt: Allah's Sändebud (s) sade:

Hys inte avund¹ mot varandra, bedra inte varandra, hata² inte varandra, och vänd inte varandra ryggen³. Den ene må inte bjuda över den andre [efter det att avtal ingåtts]⁴. Tjäna Allah som bröder. Var muslim är en annan muslims broder. Han förtrycker honom inte, överger honom inte⁵, för honom inte bakom ljuset och förhäver sig inte över honom. Frukten för Allah finns här - och han (s) pekade tre gånger mot sitt bröst⁶. Måttet på en människas ondska är att hon ringaktar sin muslimske broder⁷. Allt hos en muslim är okränkbart för andra muslimer – hans liv, hans egendom och hans heder.

Muslim har återberättat detta.

1. Avund (hasad) är önskan att förmåner som någon annan åtnjuter ska tas ifrån honom. Hasad har förbjudits enligt följande hadith: "Akta er för avund (hasad), ty avund förtär goda gärningar som elden förtär ved eller gräs". (Abu Dawud). Däremot är det tillåtet att hysa begär (ghibta) efter en förmån som någon annan har, utan att önska att den tas ifrån honom.

2. Kärlek och hat är känslor som man inte råder över, men man kan kontrollera de handlingar som dessa känslor ger upphov till.

3. Dvs. vänd er inte bort från varandra i fiendskap.

4. Detta innebär att om någon ingått ett preliminärt köpeavtal, bör man inte försöka

الحديث الخامس وثلاثون

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ :
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

لَتَحْلَسَ دُؤَا، وَلَتَنْجَحُ نُوَا، وَلَتَبَدَأَ ضُؤَا، وَلَتَدَبَّرُوا، وَلَا
 يَبْعُ فَبَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ عِبْعُضٍ، وَكُنُوا عِدَادَ اللَّهِ إِذَا
 لُمْتُمْ أَوْ لُمْتُمْ، لَأَيُّ ظَلَمَةٍ وَأَيُّ ظُلْمَةٍ، وَلَأَيُّ كَيْفَةٍ، وَلَا
 يَحْقِرُهُ، لَتَقْوَى دُونَا يَوْمَ يَرُ لِي صَدْرِي شَدَاتٍ مَرَاتٍ –
 بِحَرْبِ امْرِئٍ مِّنْ لِّرَأْسِي خَيْرَ آهٍ لُّمْتُمْ، كَدُّ لُمْتُمْ
 عَلَى لُمْتُمْ حَرَامٌ : دَمُهُ وَمَلُّهُ وَعَظُّهُ .

رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

förmå honom att säga upp det genom att erbjuda ett bättre köp (t.ex. samma vara till ett lägre pris eller en bättre vara till samma pris). Om köpare och säljare kommit överens om ett pris och uttryckt att de är nöjda med affären*, och det enda som återstår är att skriva avtalet, är det haram om någon av parterna tar tillbaka sitt ord och vill ändra priset.

(*) [Ett köpeavtal består enligt shari`a av två delar: att säljaren erbjuder en viss vara till ett visst pris och köparen accepterar det. Såväl erbjudandet som accepterandet måste uttalas muntligt, och dessa uttalanden utgör avtalet, oberoende av om det sedan tecknas skriftligt eller inte. /ö.a.]

5. En annan version lyder: "Allah ser inte till era kroppar eller till ert yttre, Han ser till era hjärtan". Dvs. taqwa är inte det som åstadkoms av yttre handling, utan det är hjärtats tillstånd av vördnad och bävan inför Allah, samt medvetandet om att stå under Hans uppsikt.

6. Om en muslim söker en annan muslims bistånd mot förtryck eller liknande, är det dennes skyldighet att hjälpa honom efter sin förmåga, om han inte har någon ursäkt som är giltig enligt shari`a.

7. Detta är en skarp varning för den muslim som visar förakt för en annan muslim. Allah den Upphöjde har hedrat varje muslim genom att skapa honom och ge honom uppehälle. Han har format honom och givit honom den finaste gestalt, och allt som finns i himlarna och på jorden har Han skapat för hans skull och ställt till hans förfogande. Han har därefter utvalt och kallat honom till muslim och troende för att tjäna Honom, och låtit Sitt högst ärade Sändebud Muhammad (s) framgå ur hans släkte. Ve den som föraktar någon som Allah den Upphöjde har hedrat på detta sätt. - Att ringakta en annan muslim innebär t.ex. att inte hälsa på honom när han går förbi, att låta bli att besvara hans hälsning, eller att anse att Allah inte kommer att ta emot honom i Paradiset. Att den förståndige tar avstånd från den dåraktige, eller den rättfårdige från syndaren, innebär däremot inte ringaktning av en annan muslim, eftersom avståndstagandet inte gäller personen i sig, utan de egenskaper och beteenden som han visar upp. Om han ändrar dessa blir han hedrad och aktad.

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

Hadith nr 36

Från Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) förmedlas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Från den som lyfter bort ett av världens bekymmer från en troende, lyfter Allah bort bekymmerna på Återuppståndelsens Dag. Åt den som ger lättnad åt någon som har det svårt, ger Allah lättnad i denna värld och i nästa. Den som täcker över en muslims [brister]¹ täcker Allah över [bristerna] för i denna värld och i nästa. Allah bistår tjänaren så länge tjänaren bistår sin broder. För den som färdas på vägen för att söka kunskap², jämnar Allah vägen till Paradiset. Där människor³ samlas i något av Allah's hus för att läsa Hans Bok och tillsammans lära sig den, sänker sig frid⁴ över dem, barmhärtighet omsluter dem, änglarna omger dem, och Allah nämner dem för dem som är hos Honom⁵. Den som ligger efter i gärningar kommer inte fortare fram på grund av sin börd⁶.

Muslim förmedlade hadithen med denna ordalydelse.

1. Detta gäller felsteg som en rättfärdig person begått tidigare i sitt liv, men sedan bättrat sig. Om någon är insnärjd i sin synd och inte upphör att synda, bör man reagera och ingripa för att förhindra det. Kan man inte det, bör saken föras till domstol. Att dölja en sådan persons synder leder bara till att han stärks i sitt felaktiga handlande, andra människor skadas, Allah's förbud vanhelgas, och andra kan börja följa samma dåliga exempel. Det är därför rekommenderat att man för fram sådant inför allmänheten, såvida

الحدیث السورس و ثلاثه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ :

مَنْ فَتَسَّ عَنْ مُمْ مِنْ كُنُودَةٍ مِنْ كُتْرِبٍ لِدُهَيْيَا فَنَسَّ لِلدَّهِ عَنَّهُ
 كُنُودَةً مِنْ كُتْرِبِي يَوْمِ لَقِيَا مَةَ ، وَمَنْ نَيْسَرَ عَلَيَّ مَعْ سِرِّي سَرَ
 لِلدَّهِ عَنِّي فِي لِدُهَيْيَا وَلَا آرَةَ ، وَمَنْ سَتَرَ مَسْلِمًا سَتَرَهُ لِلدَّهِ
 فِي لِدُهَيْيَا وَلَا آرَةَ ، وَلِلدَّهِ عَوْنٌ لِعَدَدِ مَا كَانَ لِعَدَدِي
 عَوْنِ أَيِّهِ ، وَمَنْ سَلَكَ طَيْفًا لِيَتَمَسَّ فِيهِ عِلْمًا سَدَلَ لِلدَّهِ
 لِدَبِّهِ طَيْفًا لِي لِدَجَنَّةٍ ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بِيُوتِ
 لِلدَّهِ تَلُونُ لِقَتَابَ لِلدَّهِ ، يَتَدَاوَسُونَ بِبَيْنِهِمْ ؛ لِأَنْزَلَتْ عَلَيَّ هُمْ
 لِسَلْعِيْنَةَ ، وَ - يَتَدَمُّ لِرَّحْمَةٍ ، وَحَتَّتُمْ لِمَطْلُوكَةَ ، وَكُرَّمْ
 لِلدَّهِ مَنْ عَنَدَهُ ، وَمَنْ بَطَّلَ هِ عَمَلَهُ لَمْ يَسْرِ رِغْبَ هِنَسَبُهُ .

رَوَاهُ مُرَلِبُّ هَذَا لِقَظٍ .

man inte bedömer att det förvärrar saken. Detsamma gäller otillförlitliga hadithberättare, falska vittnen och ohederliga förvaltare av fonder för sadaqa, stiftelser (awqaf) eller medel till hjälp för föräldralösa. Det är nödvändigt att avslöja deras otillförlitlighet, och det är inte tillåtet att dölja deras brister, om man ser att de inte är lämpade för sin uppgift. Detta är inte baktal (ghiba), som är förbjudet, utan nasiha som är obligatoriskt.

2. Här menas att söka kunskap om shari`a. Till kunskapssökandets villkor hör avsikten att komma närmare Allah - dvs. samma villkor som gäller för varje gudstjänsthandling (`ibada).

3. Här nämns det förtjänstfulla med att samlas i moskéerna för att läsa Koranen. Detta gäller folk i allmänhet, inte bara de lärda och dem som har en särskild ställning inför Allah.

4. Frid betyder här lugn och högtidlighet.

5. "De som är hos Honom" avser Profeter och Änglar av hög rang.

Kommentar:

A

Hadith nr 37

Från Ibn `Abbas (må Allah vara nöjd med dem båda) berättas från Allah's Sändebud (s) vad han berättar från sin Herre – välsignad och upphöjd vare Han.

Han (s) sade:

Allah för in alla goda och onda gärningar i en bok.

Sedan förklarade han detta:

Om någon har för avsikt att göra en god gärning, men inte utför den, skriver Allah att Han betraktar den som en fullständig god gärning, och om han har för avsikt att göra den och även utför den skriver Han att Han betraktar den som tio goda gärningar, eller upp till sjuhundra gånger så mycket och flerfalt mer. Och om någon har för avsikt att göra en ond gärning, men inte utför den, skriver Han att Han betraktar den som en fullständig god gärning, och om han har för avsikt att göra den och utför den, så skriver Han in den som en enda ond gärning.

Bukhari och Muslim återberättade denna hadith i sina två Sahih-samlingar med dessa ord.

الحديث السابع وثلاثون

عَنْ بَلِينِ عَدَّاسٍ صَرِيٍّ لِلدُّعَا عِنْدَهُمَا ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا
يُرِيهِ عَنْ نَبِيِّ بَارَكَ بَعَثَ لِي ، قَالَ :

إِنَّ لِدُعَا عَلِيٍّ لِقَتَبِ لِحَرَنَاتٍ وَسُرِّيَّاتٍ شُكْبِيَّاتٍ لِيكَ ،
فَمَنْ مَبِحَ حَرَنَاتٍ فَلْيَعْلَمْ أَنَّ الْقَتَبَ مَا لِلدُّعَا عِنْدَهُ حَرَنَاتٌ كَالْجِدَّةِ ،
وَإِنْ مَبِحَ دَفْعَ الْجِدَّةِ الْقَتَبَ مَا لِلدُّعَا عِنْدَهُ عَرَحَرَنَاتٍ
لِي سُرِّيَّاتٍ عَمِيَّةٍ ضَعْفٍ لِي لُحُوفٍ لِقَتَبِ لِحَرَنَاتٍ ، وَإِنْ مَبِحَ سُرِّيَّاتٍ
فَلْيَعْلَمْ أَنَّ الْقَتَبَ مَا لِلدُّعَا عِنْدَهُ حَرَنَاتٌ كَالْجِدَّةِ ، وَإِنْ مَبِحَ مَا
فَعَلِمَ الْقَتَبَ مَا لِلدُّعَا سُرِّيَّاتٍ وَاحِدَةً .

رَوَاهُ أَبُو أَرِيٍّ وَمُسْلِمٌ فِي (صَحِيحِيهِمَا) مِنْ هَذِهِ لِحُرُوفٍ .

Kommentar av Imam al-Nawawi:

Så begrunda, min broder - må Allah ge oss och dig framgång - den oändliga godheten hos Allah den Upphöjde, och reflektera över dessa formuleringar. När han säger "inför Sig" [dvs. inför Allah] så tyder det på det stora värde som tillmäts [de goda gärningarna]. Och när han säger "en fullständig" [god gärning] så betonas deras vikt ännu mer. Och när han säger om de onda gärningar som man hade för avsikt att göra men sedan avstod ifrån att Allah skriver in en fullständig god gärning inför Sig, så betonar han detta med ordet "fullständig". Och om han utför den så skriver Han in den som enda ond gärning, och där betonar han hur litet det är genom att säga "en enda" isället för "en fullständig". Lovpris tillkommer Allah, Hans är nådegåvorna - ära ske Honom. Över alla mått lovprisar vi Honom. All framgång kommer från Allah.

فصل دة مام لن ووي:

لنظرياً أ ي فوناً لله وياك لي عظيم لطف للتعلي بقأم ل دذه ل لفظ . قـطده:
(عنده) إارة لي ل احتوا عبدا . قـطده: ((كامله)) للتدوي و دة ل احتوا . قـالسي
لرهيبة لسي مابمكمتكما: ((لعبدا لله عنده حرة كامة)) فكدمك كامة . وإن عكما
(لعبدا للتعلي سريبة واحدة) ((فكدمك قولي كامة واحدة ونهي كدمك كامة . فله ل حمد
ولمن سب ح له أن حريشاً عي ه . بالله لتوي ل لي مـضنه

Hadith nr 38

Det har förmedlats att Abu Hurayra (må Allah vara nöjd med honom) sagt: Allah's Sändebud (s) sade:

Allah den Upphöjde har sagt:

Den som visar fientlighet mot en vän¹ till Mig förklarar Jag krig mot. Det finns inget Jag tycker mer om, än att en tjänare närmar sig Mig med det Jag ålagt honom som plikt. Min tjänare fortsätter att närma sig Mig med frivilliga gärningar, till dess Jag älskar honom. När Jag älskar honom, är Jag hörseln varmed han hör, synen varmed han ser, handen han griper med och benen han går med². Ber han Mig [om något] ger Jag honom [det] med all säkerhet, och söker han skydd hos Mig ger Jag honom med all säkerhet Mitt beskydd.

Al-Bukhari återberättade detta.

1. Allah's vän (wali) är den som följer Shari`a. Han står under Allah's beskydd, och Allah den Upphöjde varnar var och en som visar fiendskap mot en wali, att han därmed har gjort sig till Allah's fiende.

2. Dvs. han hör, ser och tar bara sådant som är tillåtet, och går bara till platser där sådant som är tillåtet sker.

الحديث الخامس وثلاثون

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
إِنَّ لِلدَّعْوَى قِيَامًا : مَنْ عَادَى لِيٍّ وَلِيًّا فَقَدْ آتَقَدَّ أَنْتَدِبِلِحَرْبٍ ،
وَمَلَّتْ قَرَبٌ لِيٍّ عَدِيٍّ يَبِيءُ عِيًّا أَحَبَّ لِيٍّ مِمَّا فَتَنَتْ رُتْبَهُ عَلَيْهِ ،
وَلَا يَزَالُ عَدِيٌّ يَتَقَرَّبُ لِيٍّ بِلَنْزَلٍ حَتَّى أُحْدَهُ ، فَإِذَا
أَحْبَبْتَهُ لَنْتُ سَمْعَهُ لِدِيٍّ يَسْمَعُ بِهِ ، يَوْصَرَهُ لِدِيٍّ يُمْسِرُ بِهِ ،
يَدَهُ لَتِيٍّ يَيْطِرُ بِهَا ، وَرَجْلَهُ لَتِيٍّ يَمُحِي بِهَا ، وَلِيٌّ
سَلَّيْتُ لَأَعْطِيَنَّهُ ، وَلِيٌّ مَلَّتْ عَاذَنِي لَأُعِيْ ذَنَّهُ .

رَوَاهُ أَبُو آرِي .

Hadith nr 39

Från Ibn `Abbas (må Allah vara nöjd med dem båda) förmedlas att Allah's Sändebud (s) sagt:

Sannerligen, Allah har [lovat] mig att bortse från [synder som] mitt umma [begår] av misstag, av glömska eller under tvång.

En hasan hadith som återberättats av Ibn Majah, al-Bayhaqi och andra.

Kommentar:

Bakgrunden till denna hadith är följande: När Allah den Upphöjde uppenbarade ayan:

(* Vare sig ni visar upp det som finns inom er eller döljer det, kommer Allah att ställa er tillsvarts för det. *) [al-Baqara 2:284]

orsakade det stort bekymmer hos Profetens (s) följeslagare, må Allah vara nöjd med dem. Då gick Abu Bakr, `Umar, `Abd al-Rahman ibn `Auf och Mu`ad ibn Jabal och andra personer tillsammans till Allah's Sändebud (s) och sade: "Vi har ålagts något som vi inte förmår. Hos var och en av oss pågår ett inre samtal (hadith al-nafs) som han inte vill ska få fäste i hans hjärta, eftersom det hör till denna värld." Då sade Profeten (s): "Ni kanske säger som Banu Israil: 'Vi hör men vi lyder inte'. " De svarade: "Vi hör och vi lyder." Efter en tid sände Allah lättnad och barmhärtighet med orden:

الحديث التاسع وثلاثون

عَنْ بَلْبَنٍ عَاصِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
إِنَّ لِلدَّيْتِ جَـأَوْزَ لِيٍّ عَنِ أُمَّتِي لَدِ طَـأً وَلِنِسْرِيَّـانِ وَمَا
لِنْتِكْرَهُ وَآ عِيَّ هـ .

حَيْثُ حَسَنُ رَوَاهُ بَلْبَنُ مَاجِ هـ [قم 2045] وَلَبِّي قَوِيٌّ [لسنن 356/7] وَيَرُهُمَ

(* Allah lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära. Det goda han har gjort skall räknas honom till förtjänst och det onda han har gjort skall läggas honom till last. Herre! Ställ oss inte till svars för glömska eller oavsiktliga fel. Herre! Lägg inte på oss en sådan börda som den Du lade på våra föregångare. Herre! Lägg inte på oss [bördor] som vi inte har kraft att bära. Utplåna våra synder och ge oss Din förlåtelse och förbarma Dig över oss. Du är vår Beskyddare! Ge oss seger över dem som förnekar [sanningen]! *) [al-Baqara 2:286]

och därmed upphävede Han den tidigare ayan. [Jmfr. Sahih Bukhari #228]

Hadith nr 40

Det har förmedlats att Ibn `Umar (må Allah vara nöjd med dem båda) sagt: Allah's Sändebud (s) tog tag i min skuldra¹ och sade:

Var i världen som en främling och vägförare.

Och Ibn `Umar (må allah vara nöjd med dem båda) brukade säga: Om det är kväll så invänta inte morgonen, och om det är morgon så invänta inte kvällen². Ta från din hälsa till din sjukdom, och från ditt liv till din död³.

Al-Bukhari förmedlade detta.

-
1. I några utgåvor står det: vid båda mina skuldror.
 2. Dvs. skjut inte upp dina handlingar.
 3. Dvs. ta vara på ditt liv och din hälsa för att göra goda gärningar, innan du hindras av sjukdom och död.

الحديث الأربعون

عَنْ بَلَدْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَذَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِمَنْ لَبِئْتَنِي قَالَ:

كُنْفِي لَهِّي أَكْفَأَكَ يَبُّ أَوْ عَهْدِ رَسُولِي

وَإِذَا نَبَلْتَنِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَوْلُ: إِذَا أَمْرِي تَفَلَّتْ تَنْظِيرِ لَصَدَّاحٍ، وَإِذَا
لَمْ يَخْتَفِلْ تَنْظِيرِ لِمَسَاءٍ، وَذُو مَنْ صَحَّحَكَ لِمَضْكَ، وَمَنْ حَيَّلَكَ لِمَهْزُكٍ.
رَوَاهُ أَبُو آرِي

Kommentar:

A

Hadith nr 41

Det har förmedlats att Abu Muhammad `AbdAllah ibn `Amr ibn `As (må Allah vara nöjd med dem båda) sagt: Allah's Sändebud (s) sade:

Ingen av er tror innan hans önskningar följer [de föreskrifter] jag har kommit med.

En sahih hadith som vi återberättar i Kitab al-Hujja med en sahih isnad.

الحديث (الحرى) والرابعة

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ دَعَا دَلِيلَ بْنَ عَمْرِو بْنِ لُحَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لِي مَنْ أَحْكُمَ حَيِّي كُنْ وَوَاتَّبَعِ أَلِمَ أَعْيَتْهُ.

حَيْثُ حَسَنُ صَحِيحٌ، رَوَى أَبُو لُقَابٍ لِحُجِّ قَبْلِنَ إِدْصَ حِجِّ.

Hadith nr 42

Det har förmedlats att Anas (må Allah vara nöjd med honom) sagt: Jag hörde Allah's Sändebud (s) säga:

Allah den Upphöjde har sagt:

O Adams son, Så länge du åkallar Mig och sätter ditt hopp till Mig förlåter Jag dig vad du än gjort, och fäster ingen vikt vid det. O Adams son, om dina synder nådde upp till himlens moln, och du bad Mig om förlåtelse, så skulle Jag förlåta dig. O Adams son, om du kom till Mig med synder som närmar sig jorden [i omfång] och sedan stod inför Mig utan att ha jämfört någonting med Mig, så skulle Jag ge dig förlåtelse efter samma mått.

Al-Tirmidhi återberättade detta och sade att det är en hasan sahih hadith.

الحديث الثاني والرابع

عَنْ نَاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

قَالَ لِلدُّعَاةِ: يَا بَلَدَنَ آدَمَ لِيَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي
فَسَرْتُ لَكَ عَلَيَّ مَا كَدَانَ مِنْكَ يَا بَلَدَنِي، يَا بَلَدَنَ آدَمَ لِدُو
بَلَدَتِ فُؤُودِكَ عَنَانَ لِسَمَاعِشَمَ بَلَدَتِ فُؤُودِي فَسَرْتُ لَكَ، يَا
بَلَدَنَ آدَمَ لِيَّكَ لِدُونِي بَقْرَابِ لَأَرْضِ طَعْيَاكُمْ لِقِيَّتِي لَأ
تُؤَبِّي بِي يِيَّ النَّهْيُ لَعَبْقُورِي هَا مَفِرَةٌ.

رَوَاهُ تَرْمِذِيُّ، قَالَ: حَيْثُ حَسَنٌ صَحِيحٌ

Kultursällskapet Damas

Referenser

Imam Al-Nawawi's fyrtio hadither

